

Hoofdstuk 102: Gebeden van Zacharias

De priester Zacharias en zijn vrouw Elisabeth waren rechtvaardige mensen, die God volgden (Luc. 1:6). Ze waren kinderloos en dat was in Israël een schande (het werd als een straf op zonden gezien). Zacharias had voor een kind gebeden. Op een bepaalde dag was hij in de tempel om dienst te doen. Dan verschijnt de engel Gabriël en die zegt: "*Wees niet bevreesd, Zacharias, want uw gebed is verhoord.*" (Luc. 1:13 e.v.)

De engel vertelt dat zijn vrouw een zoon zal krijgen. Ze zullen hem Johannes noemen. Velen zullen blij met hem zijn. Hij zal vol zijn van de Heilige Geest en velen terugbrengen en bekeren tot God. Zacharias vraagt dan hoe hij er zeker van kan zijn, want hij en zijn vrouw zijn al oud. De engel slaat Zacharias met stomheid omdat hij niet gelijk geloofde. Hij zal niet kunnen spreken tot het kind Johannes geboren wordt. Zacharias komt dan uit de tempel om het volk na het offer met een zegenbede naar huis te sturen, maar kan het volk alleen maar in gebaren iets duidelijk maken.

Een gebed om een kind kan wel eens heel bijzonder verhoord worden. Johannes wordt geboren (Luc. 1:57-64). Dan kan Zacharias weer spreken en hij barst uit in een profetisch lofgebed (Luc. 1:68-79): "*God heeft omgezien naar zijn volk, Hij heeft verlossing gebracht, om barmhartigheid te betonen.*" Dit profetisch gebed gaat verder en Zacharias zegt dat zijn zoon de profeet zal zijn, de wegbereider.

Johannes werd een groot profeet. Hij was de 'Elia' die komen zou, voordat de Messias zich zou openbaren. Jezus zegt dat ook een paar keer, dat Johannes deze 'Elia' was.

Johannes eindigt in de traditie van diverse profeten van het Oude Testament: in een executie. Met Johannes eindigt eigenlijk het Oude Testament (Math. 11:11-15).

De prachtige 'explosie' van Zacharias' profetisch lofgebed doet denken aan de emoties, die je meemaakt, als je eerste kind geboren wordt.

Hoofdstuk 103: Het lofgebed van Maria

De engel Gabriël (Luc. 1:26-38) bezoekt Maria en kondigt aan dat zij de moeder van Jezus zal worden. Gabriël vertelt ook dat haar oude verwante Elisabeth ook zwanger is. Maria gaat dan op reis om Elisabeth te bezoeken en te helpen met de geboorte van Johannes. Als Maria het huis van Zacharias en Elisabeth binnengaat, spreekt ze luid een profetisch lofgebed over Maria: "Gezegend zijt gij onder de vrouwen en gezegened is de vrucht van uw schoot..." (Luc. 1:42-45)

Maria antwoordt dan met het beroemde lofgebed:

"Mijn ziel maakt groot de Here, en mijn geest heeft zich verblijd over God, mijn Heiland, omdat Hij heeft omgezien naar de lage staat zijner dienstmaagd. Want zie, van nu aan zullen mij zalig prijzen alle geslachten, omdat grote dingen aan mij gedaan heeft de Machtige. En heilig is zijn naam, en zijn barmhartigheid van geslacht tot geslacht voor wie Hem vrezen. Hij heeft een krachtig werk gedaan door zijn arm, en Hij heeft hoogmoedigen in de overlegging huns harten verstrooid; Hij heeft machtigen van de troon gestort en eenvoudigen verhoogd, hongerigen heeft Hij met goederen vervuld en rijken heeft Hij ledig weggezonden. Hij heeft Zich Israël, zijn knecht, aangetrokken, om te gedenken aan barmhartigheid, - gelijk Hij gesproken heeft tot onze vaders - voor Abraham en zijn nageslacht in eeuwigheid." (Luc. 1:46-55)

Miljoenen worden nog steeds bemoedigd door dit gebed.

Hoofdstuk 104: Het gebed van de herders

Je zult maar ergens in het veld bezig zijn een kudde schapen te hoeden. Opeens verschijnt er een engel die iets prachtigs zegt over de geboorte van de Heiland en dan scheurt de hemel open en een heel leger engelen gaat God loven... Hoe grappig is daarna hun reactie: laten we maar eens gaan kijken. Na het kraambezoek keren die herders terug "God lovende en prijzende". (Luc. 2:20)

De herders in deze tijd, waren niet van het kaliber als herder David, zo'n 1000 jaar ervoor. De herders in de tijd van Jezus' geboorte waren soms de laagste sociale klasse; meestal ingehuurd. Als er echt gevaar dreigde, waren ze als eerste vertrokken. Ook was de grens met reizigers iets afpersen ook niet even scherp. Dat de engelen Gods heil verkondigen aan de laagste sociale klasse is van grote betekenis. Dat mag ons bemoedigen tot inzet en gebed voor iedere 'klasse' en 'kaste'. Ook blijkt dat in het Koninkrijk van God iedereen een plek heeft (ook de minste) en dat iedereen mag bidden en God groot mag maken (ook de minste). Bij de geboorte van Jezus waren aanwezig: wijzen, rijken, armen, outcasts en dieren... Iedereen kan gelijkkelijk tot Jezus, de Heiland komen.

Hoofdstuk 105: Ontsluit je kostbaarheden

We kennen allemaal het verhaal van de wijzen uit het Oosten, die op zoek zijn naar de pasgeboren 'koning der Joden' en tenslotte in een stal bij Bethlehem hulde bewijzen aan het 'kindeke Jezus'. "En zij vielen neder (op hun knieën) en bewezen Hem hulde. En zij ontsloten hun kostbaarheden en boden Hem geschenken aan: goud, wierook en mirre." (Mat. 2:11)

Hulde bewijzen is een bijzondere vorm van gebed of aanbidding. Je laat echt in je houding en woorden zien, dat je de Koning der Koningen en de Heer der heren wilt grootmaken, dat je Hem wilt dienen. Het accent ligt op Zijn koningschap en heerschappij, want alleen een koning met absolute macht breng je hulde.

Een tweede interessante situatie is, wat deze wijzen meebrachten om die hulde concreet te maken. "En ze ontsloten hun kostbaarheden" (goud, wierook en mirre). Dit mag ons aansporen om eens te overdenken, wat wij allemaal in onze aanbidding 'ontsluiten'. Brengen wij vaak in ons gebed niet een hoop gezeur en geneuzel? Natuurlijk er is niets op tegen om je echte zorgen te uiten.

Deze wijzen brachten evenwel hun kostbaarheden. Wat zijn onze kostbaarheden? Zijn dat b.v. niet al je talenten waarmee je aan de slag kunt gaan? En door die talenten te ontwikkelen, brengt het eer aan God. (zie de gelijkenis van de talenten Mat. 25:14-30)

Hoe mooi om aan het einde van de dag te kunnen zeggen: 'Heer, ik heb fantastisch kunnen oefenen op mijn instrument, dat was tot Uw eer'; 'Heer, ik heb een fantastisch interessant boek gelezen'; 'Heer, mijn repetitie Engels ging goed, dat was tot Uw eer'; enz.

Je kostbaarheden kunnen ook je verwachtingen, dromen, diepste gedachten en gevoelens zijn. Ook die mag je aan de Koning der koningen bekend maken.

In je gebed mag je de grote Koning hulde bewijzen en je mag je kostbaarheden voor Hem ontsluiten.

Hoofdstuk 106: Het gebed van Simeon

In Jeruzalem woonde een rechtvaardige en vrome man, Simeon. Hij wist dat hij niet zou overlijden voordat hij de Messias gezien zou hebben. Op een bepaalde dag voelt hij zich geleid om naar de tempel te gaan. Daar zijn Jozef en Maria een offer aan het brengen. Simeon neemt dan het kind Jezus in zijn armen en zegt het volgende gebed: "*Nu laat Gij, Here, uw dienstknecht gaan in vrede, naar uw woord, want mijn ogen hebben uw heil gezien, dat Gij bereid hebt voor het aangezicht van alle volken: licht tot openbaring voor de heidenen en heerlijkheid voor uw volk Israël.*" (Luc. 2:22-33)

Hierna zegent de oude Simeon de ouders Jozef en Maria.

Het is mooi om de moed te houden om de vervulling van gebeden en profetieën te blijven verwachten. Zo vaak verwachten wij het nu of morgen. Het gebed en de verwachting van Simeon werd vervuld na een heel leven. Dit verhaal roept ons op om te blijven hopen, te blijven bidden en niet op te geven.

Hoofdstuk 107: Het gebed van de oude vrouwtjes

Bij het voorstellen van het kind Jezus in de tempel (zie vorige hoofdstuk) was daar ook een oude vrouw, Hanna. Ze was 84 jaar oud en nu als weduwe diende zij God onafgebroken in de tempel, met vasten en bidden, nacht en dag. Ook zij looft God en profeteert, omdat ze de Messias gezien heeft (Luc. 2:36-38).

Je ziet wel eens vaker in diverse kerken, de oude vrouwtjes, die er alleen maar lijken te zijn om te bidden, zeker als die kerk ook door de week open is. Er zijn mensen, die hun neus ophalen voor deze vrouwtjes. Maar het kan wel eens zo zijn, dat deze oude vrouwtjes heel belangrijk zijn in het Koninkrijk van God, zeker als ze bidden. Hun gebeden zijn wierook voor het aangezicht van de Eeuwige.

Hoofdstuk 108: Gebed bij de doop

Johannes doopte velen in de Jordaan. Het was een doop van bekering om weer ernst te maken met God. Jezus laat zich ook door Johannes dopen. *"En het geschiedde, terwijl al het volk gedoopt werd, dat, toen Jezus gedoopt werd en in gebed was, de hemel zich opende, en de Heilige Geest in lichamelijke gedaante als een duif op Hem nederdaalde, en dat er een stem kwam uit de hemel: Gij zijt mijn Zoon, de geliefde, in U heb Ik mijn welbehagen."* (Luc. 3:21-22)

De andere Evangelieën geven nog wat details, b.v. een gesprek tussen Johannes en Jezus (Math. 3:13-17; Marc. 1:9-11; Joh. 1:32-34). Maar hier in de versie van Lucas wordt een interessant detail vermeld, dat na de doop (dus toen Jezus boven water kwam) er een moment van gebed was. En dan komt de Heilige Geest op Jezus en bevestigt God wie Jezus is.

Het is een mooie en gezegende traditie, als er bij ieders doop een moment van gebed is voor of door de dopeling. En het is tot versterking en bemoediging, als we op dat moment ook Gods Geest aan de dopeling kunnen meegeven, zodat deze de kracht ontvangt voor een nieuw en geheiligd leven.

Hoofdstuk 109: Wie aanbid je?

Aanbidden is een vorm van gebed. Met aanbidden verklaar je wie of wat je God is. De mammon (geld, bezit) kan je god zijn, je egoïsme kan god zijn, enz. Wat is het belangrijkste in je leven? Dat is wat je aanbidt.

Na de bijzondere geestelijke ervaring wordt Jezus naar de woestijn geleid om verzocht te worden door de duivel. De eerste grote test om te zien of Jezus bestand is tegen de verleidingen, die op Hem af zullen komen.

a. Na 40 dagen bidden en vasten krijgt Jezus honger.

De duivel komt dan en zegt: 'Indien je Gods zoon bent, doe even het kunstje om deze steen in brood te veranderen'. Jezus had dat natuurlijk kunnen doen, maar zo moet je nooit bewijzen wie je bent; terecht zegt Jezus 'dat je zult leven vanuit Gods woord'. Dus vraag eerst aan God wat te doen en ga niet af op je instincten of lusten.

b. Dan neemt de duivel Jezus mee naar het dak van de tempel.

'Indien je Gods Zoon bent, bewijs dan hier met een mirakel (werp je naar beneden en laat engelen komen om je op te vangen), wie je bent'. De situatie is een dubbele verleiding:

- bewijs dat je Gods Zoon bent, en
- laat zien wie je bent, nu je in het hart van de religie bent; claim je rechtmatige positie ineens, in plaats van het te tonen uit een levenslange worsteling.

Terecht zegt Jezus, dat we God niet in een hoek moeten manoevreren om onszelf te 'bewijzen'. Jezus valt niet voor de verleiding om te imponeren.

c. Dan komt de situatie dat de duivel aan Jezus alle koninkrijken en alle beschavingen toont met al hun schoonheid en bijzonderheden. Jezus kan dat allemaal krijgen, als Hij de duivel wil aanbidden. Het gaat hier niet zo zeer om de discussie of de duivel wel of niet dit kon aanbieden (had hij de wereld na de zondeval, of had hij alleen maar 'geleende tijd'). Het gaat hier om het feit, dat de duivel hem een snelle en korte weg naar het succes, de overwinning aanbood, dus zonder jarenlange strijd, zonder lijden, zonder afzien, zonder dood. Val dus nooit voor dit soort valse beloften. Terecht zegt Jezus, dat we alleen God zullen aanbidden.

Naast de diepe levenslessen, die uit de 3 verzoeken te halen zijn, is DE les in het laatste antwoord: we zullen alleen God aanbidden en Hem dienen (het is de feitelijke samenvatting van de 10 Geboden). Het echte leven is om in God te geloven, tot Hem te bidden/Hem te aanbidden, en Hem te dienen, dat is Zijn voorbeeld te volgen en uit te leven in de dagelijkse praktijk.

(Math. 4:1-11; Luc. 4:1-13)

Hoofdstuk 110: Gebed vooraf

Eén van de meest indrukwekkende redevoeringen van Jezus is 'de Zaligsprekingen'. Het lijkt op een gebed, het lijkt op een politiek programma, het lijkt op een profetie, het lijkt op poëzie...

In Lucas 6:20 staat de opmaat tot deze magistrale redevoering: "*En Hij hief zijn ogen op naar zijn discipelen en zei*".

Wat gebeurde er op dit moment? Jezus schoot vol. Hij zag de menigte mensen, die zochten naar antwoord en geborgenheid. Hij zag de nood en ellende. Hij zag het maatschappelijke en structurele kwaad, de hebzucht. Hij zag de hardheid. "Hij hief zijn ogen op". Hij zag het, doorzag het allemaal. Het lijkt erop, dat Hij op het moment, dat Hij de Discipelen zag, een kort gebed deed: 'O, God, help deze arme mensen'. En dan gaat Hij spreken: "*Zalig, gij armen, want van U is het Koninkrijk van God*", enz. (Luc. 6:20-26)

Voordat we iets moeten presteren, moeten wij, net als in de bovengenoemde situatie, ook even contact met God en de mensen zoeken: 'O, God, help mij in deze situatie tot zegen te zijn'.

(N.B. Het is de moeite waard om de hele zaligspreking eens door te lezen. Daarvoor kun je beter de versie in Matheus nemen: Math. 5:1-16.)

Hoofdstuk III: Laat het even

"Wanneer gij dan uw gave brengt naar het altaar en u daar herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft, laat uw gave daar, voor het altaar, en ga eerst heen, verzoen u met uw broeder en kom en offer daarna uw gave." (Math. 5:24)

Offeren is een vorm van gebed, dat hebben wij in het O.T. kunnen zien. De dierenoffers moesten verzoening brengen, het was een gebed om verzoening en vergeving; tevens was er schuldbelijdenis.

Waarom zegt Jezus hier: als je herinnert, dat je broeder iets tegen je heeft...? Wel, heb je iemand iets aangedaan, heb je iemand grof beledigd, heb je iemand vreselijk pijn gedaan, heb je iemand beschadigd, heb je iemand onrecht aangedaan... maak dat dan eerst in orde. En kom daarna voor Gods aangezicht om vergeving voor je zonde te vragen; kom dan om te bidden.

Hoofdstuk 112: Dit is niet makkelijk

"Maar tot u, die Mij hoort, zeg Ik: Hebt uw vijanden lief, doet wel degenen, die u haten; zegent wie u vervloeken; bidt voor wie u smadelijk behandelen." (Luc. 6:27-28)

"Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemelen is." (Math. 5:44-45)

Dit is uiteraard niet hetzelfde als alles maar goedvinden en over je heen laten lopen. Dit heeft alles te maken met gevoelens van wraak, bloedwraak, bitterheid en verbittering. Door voor die personen te gaan bidden, die je iets vreselijks hebben aangedaan, raak je zelf los uit de gevangenis van die ervaring of herinnering en is er een begin van een verder leven.

Soms gebeuren er zaken, waar je een levenslang trauma aan overhoudt. Hoe kun je dan bidden? Wellicht dat je vooralsnog niet verder komt dan een gebed 'Heer, mijn trauma roept om genoegdoening'. En wellicht komt er ooit een moment, dat je kunt bidden: 'Heer, ik leg deze mensen, die mij dit hebben aangedaan in Uw hand'.

Hoe waar de oproep van Jezus in de bovengenoemde verzen is, dat te doen is soms niet makkelijk. En soms kost het een leven er naar toe te groeien.

Hoofdstuk 113: Wat zit er in je?

"Immers, er is geen goede boom, die slechte vrucht voortbrengt, noch ook een slechte boom, die goede vrucht voortbrengt. Een goed mens brengt uit de goede schat zijns harten het goede voort en een slecht mens brengt uit de boze schat het boze voort. Want waar het hart vol van is, daarvan spreekt de mond." (Luc. 6:43-45)

Waarvan loopt onze mond over? Dat komt uit je hart? Komen er uit onze mond gebeden? Dan is ons hart God toegewijd. Of komen er uit ons hart leugens, roddel, oneerbare voorstellen... Dan is het met ons hart niet goed gesteld en indien we dan bidden, moeten we niet denken, dat dit zal helpen.

Jezus licht dat elders nog eens toe: *"Maar wat de mond uitgaat, komt uit het hart, en dat maakt de mens onrein. Want uit het hart komen boze overleggingen, moord, echtbreuk, hoererie, diefstal, leugenachtige getuigenissen, godslasteringen. Dat zijn dingen, die een mens onrein maken." (Math. 15:19)*

We hebben dus duidelijk een nieuw hart nodig en een nieuwe Geest, de Heilige Geest. In de Brief aan de Galaten (5:19-22) komt Paulus hier ook nog eens op terug. Hij plaatst de werken van het vlees (de zonde) tegenover de vruchten van de Geest: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Als wij vol zijn van Gods Geest worden op de duur deze vruchten zichtbaar. En dit gaat hand in hand met gebed. Immers de Heilige Geest is de Geest van genade en van de gebeden (Zach. 12:10).

Hoofdstuk 114: Hoe bidden?

"En als gij bidt, zult gij niet zijn als de huichelaars, want zij staan gaarne in de synagogen en op de hoeken der pleinen te bidden, om zich aan de mensen te vertonen. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds. Maar gij, wanneer gij bidt, ga in uw binnenkamer, sluit de deur en bidt tot uw Vader in het verborgene; en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal het u vergelden. En gebruikt bij uw bidden geen omhaal van woorden, zoals de heidenen; want zij menen door hun veelheid van woorden verhoord te zullen worden. Wordt hun dan niet gelijk, want uw Vader weet, weet wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt." (Math. 6:5-8)

Dit bijbelgedeelte is de opmaat tot het 'Onze Vader' (vs. 9-13).

Je ziet dat wel eens in bidstonden, dat de één nog mooier probeert te bidden dan de ander. Of iemand probeert het nog 'krachtiger' dan de ander. Wat een onzin. Als we bidden moet het eerlijk zijn, oprecht, welgemeend, ... En het mag nooit iets te maken hebben met imponeren.

Het beste is vermoedelijk om het meeste te bidden in je binnenkamer, waar je vrij je hart kunt uitstorten voor God.

Hoofdstuk 115: Gebedsverhoring

"Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden. Want een ieder, die bidt, ontvangt, en wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem zal opengedaan worden. Of welk mens onder u zal, als zijn zoon hem om een brood vraagt, hem een steen geven? Of als hij een vis vraagt, zal hij hem toch geen slang geven? Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader in de hemelen het goede geven aan hen, die Hem daarom bidden. Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus." (Math. 7:7-12)

Krijg je dan gelijk alles, wat je bidt? Nee. De zin: 'zoekt en gij zult vinden' toont aan, dat één en ander tijd en moeite kan kosten. En soms kun je lang kloppen, voordat er opengedaan wordt. Abraham bad zijn hele leven om nageslacht en dat kwam pas na bijna 100 jaar. We moeten dus af van de Sinterklaas en Kerstman-verwachtingen. Zo is God niet en zo werkt het niet. Als je gebed niet egoïstisch is (dat kan zijn voor je privé welzijn en voorspoed), blijf bidden en bij God aankloppen. Uiteindelijk zal gerechtigheid geschieden.

Hoofdstuk 116: Bidden en doen

"Niet een ieder, die tot Mij zegt (=BIDDEN): Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend." (Math. 7:21-23)

Bidden alleen brengt ons niet in het eeuwige Koninkrijk van God. Miljarden mensen bidden, maar zal dat uiteindelijk helpen? Er zijn ook miljoenen christenen, die bidden, en komen die er dan wel? Het antwoord is 'nee, tenzij...'. Tenzij men werkelijk doet (=het uitleven), wat Gods wil is. Het slot wordt extra interessant, want hoevele christenen gaan niet voor het imponerende: profetieën, mirakelen, machten uitdrijven, bijzondere ervaringen... Wel, dat heeft allemaal allemaal geen enkele bijdrage of meerwaarde om in Gods Koninkrijk te komen. Doe eerst eens Gods wil in je dagelijkse leven. Dat is hoe je met je gezin bent, met de buurt, op je werk, met je vrienden, op je sportclub, op school. Hoe je bent, zegt iets over wie je bent (lees nog eens na over de 'vruchten van de Geest'). Dus: het is bidden en doen, ora et labora.

Hoofdstuk 117: Gebed om medewerkers

"Toen Hij de scharen zag, werd Hij met ontferming over hen bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben. Toen zei Hij tot zijn discipelen: de oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Bidt daarom de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders uitzende in zijn oogst." (Math. 9:36-38)

Er is veel te oogsten, ook vandaag nog. En wellicht vandaag meer dan ooit. Er zijn te weinig arbeiders, we moeten bidden voor meer mensen, die zich willen inzetten.

Waarom zijn er zo weinig arbeiders?

- Omdat men de oogst niet ziet. Men kan geheel in beslag genomen zijn door andere en soms triviale zaken. Een oproep om verder te kijken dan je neus lang is, en verder te kijken dan je eigen levenskring.
- Omdat men niet ziet hoe afgemat en voortgejaagd mensen zijn.
- Omdat men zich niet afvraagt waarom men dan zo afgemat en voortgejaagd is. Dus je ogen openen voor de structurele problemen van maatschappij, politiek, samenleving en economie.
- Omdat er geen bewogenheid is en ontferming. Dat wilde God boven alles: onze bewogenheid, onze persoonlijke betrokkenheid.

Laten we daarvoor bidden, dat velen de bovengenoemde stadia zullen doorlopen, zodat er meer arbeiders, medewerkers, medestanders komen, die zich zullen bekommeren om de oogst, dat is echt zullen geven om mensen.

Hoofdstuk 118: Vredegebed

"Welke stad of welk dorp gij ook binnenkomt, onderzoekt wie het daarin waard is, en blijft daar tot uw vertrek. Als gij het huis binnentreedt, geeft het de vredegroet; en indien het huis het waard is, zo kome uw vrede daarover; doch indien niet, zo kere uw vrede tot u terug." (Math. 9:11-12)

De vredegroet is het vredegebed: 'Vrede zij dit huis'. Dit zou je eigenlijk altijd in jezelf moeten bidden, als je ergens over de drempel stapt: van een huis, van een kantoor of van wat voor gebouw dan ook. We delen in ons gebed Gods vrede mee aan allen, die in dat huis of gebouw zijn. En laten we dan maar eens zien, wat dat 'vredegebed', die zegenbede doet.

Hoofdstuk 119: Niet verborgen

"Te dien tijde hief Jezus aan en zei: Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard. Ja, Vader, want zo is het een welbehagen geweest voor U." (Math. 11:25-26)

In dit gebed van Jezus worden een paar diepe gedachten geformuleerd. Is Jezus dan tegen wijsheid en verstand? Welnee. Het is absoluut naar Gods wil om door te leren, stel dat je goed kunt leren.

Het gaat hier om attitude. Zoals een kind zijn ouders vertrouwt, zo mogen wij ook God vertrouwen en alles met Hem delen, Hem alles vertellen; voor God hoeven we geen mooi weer te spelen of ons te verbergen.

Maar als we met onze ratio proberen God te verklaren of Hem via ratio trachten te beredeneren, dan loop je ergens vast. De attitude van een kind: God te blijven geloven, God te blijven vertrouwen, ook als er schijnbaar tegenstellingen zijn. Het zal de kinderkens toch geopenbaard worden: een flits van inzicht, welke boven de ratio gaat.

Hoe mooi is het vervolg van dit bijbelgedeelte: *"Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht."* (Math. 11:28-29)

Worden als de kinderen wil evenwel niet zeggen naïef zijn of kinderachtig; dit even terzijde.

Hoofdstuk 120: De eerste spijziging

"En Hij beval de scharen, dat zij in het gras zouden gaan zitten, nam de vijf broden en twee vissen en Hij zag op naar de hemel, sprak de zegen uit, brak de broden en gaf ze aan zijn discipelen en de discipelen gaven ze aan de scharen. En zij aten allen en werden verzadigd." (Math. 14:19; zie ook Marc. 6:41, Luc. 9:16, Joh. 6:11)

5000 mensen kregen op deze wonderbaarlijke manier te eten. Hoe kwamen die mensen op die plek? Al die mensen waren Jezus gevolgd om naar Hem te luisteren. Zijn aanwezigheid, Zijn woorden gaven hoop. En Jezus was met ontferming over hen bewogen (Math. 14:14). Dan aan het begin van de avond moet men toch iets te eten krijgen, anders zou men kunnen bezwijken. Hoe ontroerend betrokken is Jezus, ook in deze praktische zaken als eten.

Dan bidt Hij en zegent de broden en vissen en een groot wonder gebeurt. Het is een voorbeeld dat gebeden en zegening hele mooie en onverwachte gevolgen kunnen hebben.

Hoofdstuk 121: Stille tijd

"En toen Hij de scharen weggezonden had, ging Hij de berg op om in eenzaamheid te bidden. Bij het vallen van de avond was Hij daar alleen." (Math. 14:23)

Ook Jezus had wel eens 'stille tijd' nodig om ongestoord tot zichzelf te komen, om ongestoord met God te kunnen praten, om ongestoord zijn hart te kunnen uitstorten, om nieuwe moed en energie te ontvangen. Er zijn mensen, die een hele methode voorschrijven van 'stille tijd', b.v. iedere morgen of iedere avond. Het lijkt erop, dat je die 'stille tijd' moet doen, wanneer je er behoefte aan hebt, maar doe het dan ook werkelijk. Je zult er veel baat bij hebben.

(N.B. Na deze momenten was Jezus er klaar voor om opnieuw iets bijzonders te doen: gaan over het meer, Petrus over het meer te laten gaan, een storm bestraffen...)

Bonus: enige tijd later gebeurt er nog een wonderbare spijziging, zie Math. 15:32-37, vgl. Marc. 8:1-10. Ook hier is Jezus bewogen over de mensenmassa, bidt en zegent het eten en het wonder gebeurt. Maar de discipelen hadden er niets van geleerd, zie Math. 16:5-12.

Hoofdstuk 122: Op de bergtop

"En het geschiedde dat Jezus Petrus en Johannes en Jacobus medenam en de berg opging om te bidden. En het geschiedde, terwijl Hij in het gebed was, dat het aanzien van zijn gelaat anders werd, en zijn kleding werd stralend wit." (Luc. 9:28-29)

In je gebedstijd kunnen er wel eens bijzondere zaken gebeuren. Dat Jezus bijna ging stralen, heeft grote gelijkenis met de situatie dat Mozes een ontmoeting met God had, hij straalde toen ook. Moge onze ontmoetingen met God ons tot 'stralende persoonlijkheden' maken. Heel vaak zijn bidstonden zo saai, bijna verzuurd en vol klaaggebeden. Laten we ons uitstrekken naar het 'stralende'.

(N.B. De episode op de bergtop vermeldt bovendien, dat Jezus bijzondere visite kreeg: Mozes en Elia; bovendien bevestigde God nog eens wie Jezus was; verzen 30-36. De discipelen wilden die ervaring en ontmoeting vasthouden, 'zullen wij tenten voor u opslaan'. Na een bijzondere ervaring moet je evenwel verder. Je kunt niet altijd op de bergtop blijven.)

Hoofdstuk 123: Bergen verzetten

Als Jezus na de bergervaring naar beneden komt, vraag iemand om hulp om zijn 'maanzieke' zoon te genezen. De discipelen konden hem niet genezen. Jezus verdrijft de boze geest en geneest de jongen volledig. De discipel vragen later aan Jezus waarom zij dit niet konden.

"Jezus zei tot hen: Vanwege uw kleingeloof. Want voorwaar Ik zeg u, indien gij een geloof hebt als dit mosterdzaad, zult gij tot deze berg zeggen: Verplaats u van hier daarheen en hij zal zich verplaatsen en niets zal u onmogelijk zijn." (Math. 17:20)

Geloof in God, geloof in Gods kracht in jou, is dus blijikbaar van groot belang. Maar het is niet de enige factor.

Lucas (9:29) voegt nog een detail toe aan deze episode: *"En Hij zei tot hen: Dit geslacht kan door niets uitvaren, tenzij door gebed."* Matheus zegt in een soort 'P.S.': *"Maar dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten."* (Math. 17:21)

Naast het hebben van geloof is gebed net zo van belang om 'bergen' te kunnen verzetten.

Hoofdstuk 124: Gezag

"Voorwaar, Ik zeg u, al wat gij op aarde bindt, zal gebonden zijn in de hemel, en al wat gij op aarde ontbindt, zal ontbonden zijn in de hemel. Wederom, Ik zeg u, dat als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren, het hun zal ten deel vallen van mijn Vader, die in de hemelen is. Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden."

(Math. 18:19-20)

Hoe ontstaat dit gezag om te binden of te ontbinden? Vanuit gebed, en dat wordt sterker als het een eenparig gebed wordt door meerdere mensen. Hoe weten wij, dat we het juiste eenparig gaan bidden? Door de Heilige Geest, die ons zal leiden ten aanzien van het onderwerp of wens.

Al ben je maar met zijn tweeën voor iets aan het bidden, God is bij je. Deze 'twee' is dus feitelijk de 'kleinste' vorm van kerk.

Hoofdstuk 125: Kinderen

"Toen werden kinderen tot Hem gebracht, opdat Hij hun de handen zou opleggen en bidden; doch de discipelen bestrafden hen." (Math. 19:13)

Wat is er nu mooier dan aan Jezus te vragen voor kinderen te bidden en deze te zegenen. Soms zijn er mensen, die denken dat zoiets niet past in de wereld van grote belangen en in de wereld van grote mensen. Bij God telt juist het kleine.

"Toen Jezus dat zag, nam Hij het zeer kwalijk en zei tot hen: Laat de kinderen tot Mij komen, verhindert ze niet; want voor zodanigen is het Koninkrijk Gods. Voorwaar, Ik zeg u: Wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan. En Hij omarmde ze en hun de handen opleggende, zegende Hij ze." (Marc. 10:14-16)

Hoofdstuk 126: Leer ons bidden

"En het geschiedde, terwijl Hij ergens in gebed was, dat één van zijn discipelen, toen Hij ophield, tot Hem zei: Here, leer ons bidden." (Luc. 11:1)

Op deze vraag leert Jezus aan de discipelen het 'Onze Vader' en zegt Hij nog enige behartenswaardige zaken over bidden.

Maar de kern van de begintekst raakt je: 'Heer, leer ons, leer mij bidden.'

Er zijn momenten, dat je geen woorden meer hebt. Er zijn momenten, dat je geen kop of staart aan een probleem kunt vinden, er zijn momenten dat je het niet meer weet. Dan is het enige, wat we hebben, de verzuchting of roep: 'Heer, help me nu te bidden; want ik weet niet wat ik bidden moet'.

En God komt je te hulp met inzicht en nieuwe woorden.

Hoofdstuk 127: Bezorgdheid

Je kunt wel eens heel bezorgd zijn. Bijvoorbeeld over eten, kleding, enz. Dat kan je behoorlijk in beslag nemen en automatisch kan deze bezorgdheid een groot deel van je gebed gaan innemen. Lees dan eens Luc. 12:22-34. Jezus zegt hierin een aantal behartenswaardige zaken:

- a. Wees niet bezorgd over eten, want het leven is meer dan voedsel. Wees niet bezorgd over kleding, want het lichaam is meer dan kleding.
- b. Wees niet verontrust over eten, kleding, drinken, want God weet dat je deze dingen nodig hebt.
- c. Wees niet bevreesd, want God geeft je het Koninkrijk der hemelen.

En dan worden wij opgeroepen om EERST het Koninkrijk te zoeken, God zal ons het overige schenken.

Matheus voegt nog toe: Zoek eerst het Koninkrijk en Zijn gerechtigheid (Math. 6:33).

Wat hebben wij aan deze opmerkingen voor ons gebed? Het heeft te maken met gebed en je leven. Wat zijn je prioriteiten? Alleen het hier en nu? Gaat het alleen om je eigen welzijn? Of zie je het grote, wijdse plaatje, wil je gaan voor Gods prioriteiten? En dan wordt het weer heel concreet: waarvoor ga jij nu bidden?

Hoofdstuk 128: Niet verslappen

"Hij sprak een gelijkenis tot hen met het oog daarop, dat zij altijd moesten bidden en niet verslappen. En Hij zei: Er was in een stad een rechter, die zich om God niet bekommerde en zich aan geen mens stoorde. En er was een weduwe in die stad, die telkens tot hem kwam en zei: Verschaf mij recht tegenover mijn tegenpartij. En een tijdlang wilde hij niet, maar daarna sprak hij bij zichzelf: Al bekommer ik mij niet om God en al stoor ik mij aan geen mens, toch zal ik, omdat deze weduwe het mij moeilijk maakt, haar recht verschaffen; anders komt zij mij tenslotte nog in het gezicht slaan. En de Here zei: Hoort wat de onrechtvaardige rechter zegt. Zal God dan zijn uitverkorenen geen recht verschaffen, die dag en nacht tot Hem roepen, en laat Hij hen wachten? Ik zeg u, dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen." (Luc. 18:10-8)

Bidden en niet verslappen. Ook al zie je niet direct gebedsverhoring: blij bidden, blij geloven, blij verwachten. Sommige figuren uit de Bijbel moesten soms jaren wachten op antwoord op hun gebeden, maar er was een moment, dat het kwam: Lees de verhalen over Abraham, Isaäk, Jacob, David, Daniël, Elia, Elisa, enz. Dus blij bidden en verslap niet.

Hoofdstuk 129: Lazarus

Lazarus, een bekende van Jezus, was gestorven. Je vindt het hele verhaal in Joh. 11:1-44. Dan komt Jezus, maar Lazarus is al begraven in een spelonk. Wat nu? Dood is toch dood!

"Zij namen dan de steen weg. En Jezus sloeg de ogen opwaarts en zei: Vader, Ik dank U, dat Gij Mij hebt verhoord. Zelf wist Ik, dat Gij Mij altijd verhoort, maar terwille van de schare, die rondom Mij staat, heb Ik gesproken, opdat zij geloven, dat Gij Mij gezonden hebt. En na dit gezegd te hebben, riep Hij met luider stem: Lazarus, kom naar buiten." (Joh. 11:41-43)

Het is natuurlijk een ongelooflijk wonder, wat hier gebeurt. Niemand moet dit in een soort bizarre geloofsovermoed herhalen. Laten wij hen die sterven in vrede in de handen van God leggen. Maar het is wel een voorbeeld voor andere situaties in het leven. Soms kun je bij iets onmogelijks bepaald worden, ga ervoor bidden, God zal je laten zien, wat je moet gaan doen. Is het niet zo, dat in ieder gebed, dat we voor een ander bidden, we feitelijk zeggen: 'In Jezus naam, leef...; ontvang Gods zegen...'

Hoofdstuk I 30: Als het teveel wordt

*"En toen Hij reeds dichterbij kwam, aan de glooiing van de Olijfberg, begon de hele menigte der discipelen vol blijdschap God te prijzen, met luide stem, om al de krachten, die zij gezien hadden en zij zeiden: Gezegend Hij, die komt, de Koning, in de naam des Heren; in de hemel vrede en ere in de hoogste hemelen. En enige der Farizeeën uit de schare zeiden tot Hem: Meester, bestraf uw discipelen. En Hij antwoordde en zei: Ik zeg u, indien dezen zwegen, zouden de stenen roepen."
(Luc. 19:37-40)*

Een stukje uit de intocht in Jeruzalem, wat we met palmzondag gedenken. De discipelen barstten uit in een lofzang, een lofgebed, een dankgebed. Soms kan het allemaal zoveel zijn en betekenen, wel, barst uit in een lofgebed om God alle eer te geven. En God verheugt zich daarover.

Hoofdstuk 131: Bedehuis

Na de intocht gaat Jezus naar de tempel en reinigt de tempel. In de tempel gebeurt van alles, er zijn verkoopstands, geldwisselaars, enz. Waarom deed Hij dat?

"En Hij sprak tot hen: Staat er niet geschreven, dat mijn huis een bedehuis zal heten voor alle volken? Maar gij hebt het tot een rovershol gemaakt." (Marc. 11:17)

Religie en commercie gaan heel makkelijk hand in hand. Hier was het volledig uit de hand gelopen. Het ging eigenlijk alleen nog maar om de commercie en de mensen werden nog oneerlijk behandeld ook, ze werden afgezet, beroofd (in naam van God). Dat kan natuurlijk niet. Terecht maakt Jezus schoon schip.

Het voorval is een aansporing voor iedereen, die werkzaam is in een christelijke of kerkelijke organisatie om duidelijk de prioriteiten op de juiste rij te houden: is het een plek om God te vinden of gaat het eigenlijk alleen om commercie (dus aan het geloof wordt veel geld verdiend, onder het mom van geloof)?

Hoofdstuk 132: In een heel moeilijk moment

In de dagen na de intocht en vlak voor het Pascha heeft Jezus nog een paar toespraken en gesprekken. Op zeker moment vertelt Hij, dat Hij zal sterven. Dan wordt het Hem even te machtig en dan volgt het volgende gebed.

"Nu is mijn ziel ontroerd, en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure? Maar hiertoe ben Ik in deze ure gekomen. Vader, verheerlijk uw naam! Toen kwam een stem uit de hemel: Ik heb hem verheerlijkt en Ik zal hem nogmaals verheerlijken." (Joh. 12:27-28)

In dat moeilijke moment ging Jezus bidden, Hij ging God alle eer geven; Hij wist, dat Hij door die moeilijke momenten heen moest. En God geeft daarop Zijn antwoord. Er is verheerlijking en loutering in moeilijke perioden, God kan dan soms heel dichtbij komen.

Hoofdstuk 133: Uiterlijk vertoon

"En Hij zeide in zijn onderwijs: Wacht u voor de schriftgeleerden, die gesteld zijn op het wandelen in lange gewaden en op begroetingen op de markten, en op erezetels in de synagogen en eerste plaatsen bij de maaltijden, die de huizen der weduwen opeten en voor de schijn lange gebeden uitspreken: dezen zullen een zwaarder oordeel ontvangen." (Marc. 12:38-40)

Ook dit is één van de laatste lessen, die Jezus vertelde vlak voor het laatste Pascha. Ook in godsdienst kan het helemaal fout gaan, dat mensen gegrepen worden door de uiterlijkheden zelfs voor de schijn lang en mooi gaan bidden. Jezus valt deze hypocrisie in het hart aan. Ga je deelnemen aan activiteiten op het godsdienstige terrein, dan kan dat nooit zijn vanwege de status, uiterlijk vertoon e.d. Gebruik dus ook nooit de godsdienst om anderen te imponeren met je verdiensten, of zelfs met je gebeden.

Hoofdstuk 134: Reuzen

In de dagen tussen de intocht en Pascha komt Jezus ergens langs een vijgeboom. Daaraan zit helaas niets te eten en Jezus bestraft die vijgeboom. De volgende dag komen ze weer langs die vijgeboom en die blijkt verdord te zijn. (Je vindt de geschiedenis in Marcus 11:11-26.) Petrus verbaast zich hierover. En Jezus geeft als antwoord, dat je niet moet twifelen, maar geloven, en dan zal het geschieden.

"Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden. En wanneer gij staat te bidden, vergeeft wat gij tegen iemand anders mocht hebben, opdat ook uw Vader in de hemelen uw overtredingen vergeve." (Marc. 11:24-25)

Gebaseerd op het eerste deel van deze tekst is er een hele theologie ontstaan van een soort 'bidt en claim' gedrag. Er zijn er die via deze tekst bij God auto's, huizen, partners, aanzien proberen te realiseren. En daarna is men boos, dat dit niet lukt. Maar zoals eerder opgemerkt, het gaat in Gods Koninkrijk niet om hebzucht, egoïsme e.d. Laat je daarom nooit imponeren door de 'geestelijke reuzen', die je komen vertellen, wat zij allemaal van God losgebeden hebben. Het tweede deel van het bijbelcitaat plaatst één en ander gelijk in het juiste perspectief: 'Vergeef de ander, wat je tegen hem mocht hebben'. En laten we hier eens eerlijk zijn, dat is soms heel erg moeilijk. Als we het met dit soort praktische zaken nog moeilijk hebben, laten we dan nog meer uitkijken met ons gelovige claimgebed. Hoe kan God ons nu horen, als er nog wat balken in ons eigen hoofd zitten.

Hoofdstuk 135: Het Laatste Avondmaal

" En terwijl zij aten, nam Jezus een brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het aan zijn discipelen en zei: Neemt, eet, dit is mijn lichaam. En Hij nam een beker, sprak de dankzegging uit en gaf hun die en zei: Drinkt allen daaruit. Want dit is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden." (Math. 26:26-28)

En in Lucas voegt Jezus hier nog aan toe: *"Doet dit tot mijn gedachtenis."* (Luc. 22:19b)

Jezus bad bij de diverse onderdelen van het Pascha, overeenkomstig de traditie. Maar Hij geeft er een diepere betekenis aan. En zo stelt Hij de gewoonte van het 'Laatste Avondmaal' in. In onze hedendaagse vieringen van dit 'Avondmaal' mogen er gebeden en zegeningen zijn. En met die gebeden en zegeningen mogen wij gedenken, wat de Heer allemaal voor ons gedaan heeft.

Hoofdstuk 136: Tijdens het Laatste Avondmaal

Het laatste avondmaal was geen stille en sobere plechtigheid. Er vonden heel wat gesprekken en toespraken plaats. Dat vind je opgetekend in Johannes 13:21-17:26.

In het kader van deze studies over gebed, zegt Jezus nog een paar behartenswaardige dingen:

- *"Ik ben de weg, de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij."* (Joh. 14:6)
- *"Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader; en wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Indien gij mij iets vraagt in mijn naam, Ik zal het doen."* (Joh. 14:12-14)
- *"Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren. En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn."* (Joh. 14:15-17)
- *"Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven, opdat de Vader u alles geve, wat gij Hem bidt in Mijn naam. Dit gebied Ik u, dat gij elkander liefhebt."* (Joh. 15:16+17)
- *"Ik zeg u, als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in mijn naam. Tot nog toe hebt gij niet om iets gebeden in mijn naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij."* (Joh. 16:23-24)

Laten wij ook met deze bijbelverzen waken voor een triomfantelijk 'claimgedrag'. Waar met name om gebeden wordt, is om de Heilige Geest te ontvangen. Jezus bidt er persoonlijk voor, dat wij die mogen ontvangen. Waarom is die Heilige Geest zo belangrijk? Die Geest zal de wereld overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. En het is de Geest der waarheid, die ons de weg zal wijzen tot de volle waarheid en zal ons over de toekomst leren. Bovendien zal die Geest Jezus en de Vader verheerlijken (Joh. 16:5-15).

Dus, als wij die prachtige beloften over gebedsverhoringen waar willen zien worden, dan moeten wij eerst de Heilige Geest ontvangen, die zal ons leiden in ons gebed, waarvoor we mogen bidden. En dat zal dan ook verhoord worden.

Hoofdstuk 137: Het hogepriesterlijk gebed

Aan het slot van 'het laatste avondmaal' gaat Jezus bidden. Het is een heel indrukwekkend gebed. Een gebed van een priester, die zich geheel inzet voor zijn schapen. Je vindt dit hele bijzondere gebed in Johannes 17. Neem je bijbel, zoek het op, en ga het eens een paar keer lezen. Welke stukken spreken jou erg aan? En waarom? Schrijf dat eens op en zet er een datum bij. Lees het nog eens over een jaar. Wat spreekt je dan aan en waarom? Voor heel veel mensen heeft dit gebed door de jaren heen een steeds diepere betekenis gekregen. We zijn benieuwd hoe het bij jou zal gaan.

Hoofdstuk 138: Getsemane

"En zij gingen naar een plaats genaamd Getsemane, en Hij zei tot zijn discipelen: zet u hier neder, terwijl Ik bid. En Hij nam Petrus en Jacobus en Johannes mee. En Hij begon zeer ontsteld en beangst te worden, en Hij zei tot hen: Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe; blijf hier en waakt. En Hij ging een weinig verder, en Hij wierp Zich ter aarde en bad, dat, indien het mogelijk was, die ure aan Hem zou voorbijgaan, en Hij zei: Abba, Vader, alles is U mogelijk, neem deze beker van Mij weg. Doch niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt. En Hij kwam en vond hen slapende, en Hij zei tot Petrus: Simon, slaapt gij? Was je niet bij machte een uur te waken? Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak. En wederom ging Hij heen en bad, dezelfde woorden sprekende. En toen Hij terugkwam, vond Hij hen slapende, want hun ogen waren zeer bezwaard; en zij wisten niet, wat zij Hem zouden antwoorden. En Hij kwam ten derde male en zei tot hen: Slaapt nu maar en rust. Het is genoeg. De ure is gekomen." (Marc. 14:32-42)

Lucas voegt nog een detail toe, dat Hij zo bang was en zo vurig bad, dat zijn zweet in bloeddroppels veranderde (Luc. 22:44); een engel kwam om Hem kracht te geven.

Uit deze episode blijkt, dat Jezus volkomen mens was en dat de komende kruisiging niet zomaar een 'kunstje' was, dat je als god maar even kon ondergaan.

Wat doet een mens in doodsangst? Ja, je gaat bidden, vurig bidden.

Je vraagt anderen om mee te bidden en te strijden, maar als het erop aan komt, ben jij degene, die toch die weg moet gaan. Je lijkt alleen, maar je bent niet alleen. Denk maar even aan de troostvolle woorden van Psalm 23: al ga ik door een dal van diepe duisternis... God loopt met je mee.

En soms kruist 'een engel' even je pad om je kracht te geven je weg tot het einde toe af te leggen.

Hoofdstuk 139: Het kruis

De kruisiging van Jezus vind je o.a. in Lucas 23:33-43. Als Hij net hangt, doet Jezus een gebed: "Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat zij doen." (vs. 34)

Aan het slot roept Jezus uit: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" (Deze kreet, dit gebed vind je niet in Lucas, maar wel in Marcus 15:34 en Matheus 27:46). Dan roept Jezus uit: "Vader, in uw handen beveel ik mijn geest", dan sterft Jezus (Luc. 23:46).

Drie uitroepen tot God en God bleef zwijgen. Als mens stierf Jezus, alleen. Het onherroepelijke moest gebeuren.

Het vervolg is bekend: als overwinnaar stond Jezus op uit de dood.

Terug naar deze uitroepen, deze kreten tot God en een God, die zwijgt.

Dat verbaast wel eens, dat er een periode in je leven is, dat God zwijgt. Toch brengt zo'n periode je verder.

God kan ook gaan zwijgen als er grove zonde, afgodendienst in je leven komt. Dat gebeurde in het O.T. in de perioden als het volk bij God wegliep. Als God vanwege deze redenen gaat zwijgen, wordt het tijd je volledig en snel te bekeren.

Hoofdstuk 140: Emmaüs

Voor sommigen is dood dood. Alle hoop is dan voorbij. Na de dood van Jezus gaan twee discipelen volledig gedesillustreerd naar huis, naar Emmaüs. Het is een teken van ongelooflijke liefde en betrokkenheid, dat Jezus deze twee mensen opzoekt. En tijdens de reis legt Jezus hen alles nog eens een keertje goed uit. Je vindt het verhaal in Lucas 24:13-35. Bij hun huis gekomen vragen deze twee mannen aan hun reisgezel om te komen eten en te overnachten. Dan gaan ze eten. *"En het geschiedde, toen Hij met hen aanlag, dat Hij het brood nam, de zegen uitsprak, het brak en hun toereikte. En hun ogen werden geopend en zij herkenden Hem."* (vs. 30-31)

Wat een hoopvolle situatie, wat een bijzonder gebed, dat zo hun ogen geopend werden. En het resultaat? Hun hart was opnieuw brandende en ze keren terug naar Jeruzalem.

Als wij zo met mensen vertrouwelijk omgaan, moge onze omgang en ons gebed dezelfde gevolgen hebben, zodat hun hart zal 'branden' en zij nieuwe hoop vinden.

Hoofdstuk 141: Tussen Hemelvaart en Pinksteren

Na de hemelvaart blijven de volgelingen bijeen om te bidden, want Jezus had de Heilige Geest beloofd (Handel. 1:5-8).

"Deze allen bleven eendrachtig volharden in het gebed." (Handel. 1:14)

Dit is een mooi voorbeeld, dat het wel eens nuttig kan zijn om met een groep mensen een tijd voor een belofte te bidden. En God beantwoordde dat met de uitsorting van de Heilige Geest op Pinksteren (Handel. 2:1-41).

Ook werd bestuurlijk de boel rechtgetrokken. Nu Judas dood was, was er een nieuwe twaalfde apostel nodig. Ze selecteren zelf twee personen. Na dit voorwerk gaan ze bidden:

"En zij baden en zeiden: Wijs Gij, Here, die aller harten kent, die ene aan, die Gij van deze twee hebt uitgekozen om de plaats van deze dienst en dit apostelschap in te nemen." (Handel. 1:24)

En zo wordt ene Mattias de nieuwe 12-de apostel.

Gebod voor leiderschap, gebed voor keuzes is iets belangrijks, wat wij ook uit deze episode kunnen leren.

Hoofdstuk 142: Volhardend

Naar aanleiding van de uitstorting van de Heilige Geest op de eerste Pinksterdag en de toespraak van Petrus bekeerden zich ca. 3000 mensen. Wat wordt nu hun nieuwe 'lifestyle'? *"En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden."* (Handel. 2:42)

Het leven van deze eerste gemeenschap is interessant: er is ruimte en tijd voor onderricht, er is ruimte en tijd voor allerlei sociale contacten, er werd voor eten gezorgd (Agape's, maar zeker ook voor diegenen die hulpbehoevend waren) en opmerkelijk: er is ruimte en tijd voor gebed. Hieronder wordt verstaan het rituele morgen- en avondgebed, maar daarnaast werd er nog veel meer gebeden; als je wilde bidden, ging je bidden. Men ging deze 4 gemeenschapsaspecten bewust vormgeven, volhardend. Ze waren dus voor de gelovigen blijkbaar van belang.

Hoofdstuk 143: Roep om bijstand

Het kon niet uitblijven, de leiders van deze eerste gemeente komen al snel in botsing met de heersende 'geestelijke leiders'. Dus worden Petrus en Johannes opgepakt. Ze komen voor de Raad. Deze priesters verwonderden zich zeer, dat deze eenvoudige mensen zo imponerend konden spreken en een wonder hadden bewerkstelligd (lees Handel. 3). Ze worden bedreigd met zware straffen als ze doorgaan over Jezus te spreken. Dan worden ze vrijgelaten. Petrus en Johannes gaan onmiddellijk naar hun groepering, vertellen alles en de hele gemeente barst eenparig in een gebed uit: *"En toen dezen het hoorden, verhieven zij eenparig hun stem tot God en zeiden: Gij, Heer, zijt het, die geschapen hebt de hemel, de aarde, de zee en al wat daarin is; die door de Heilige Geest bij monde van onze vader David, uw knecht, gezegd hebt: Waarom hebben de heidenen gewoed en de volken ijdele raad bedacht? De koningen der aarde hebben zich opgesteld en de oversten zijn tezamen vergaderd tegen de Here en tegen zijn Gezalfde. Want inderdaad zijn in deze stad vergaderd tegen uw heilige knecht Jezus, die Gij gezalfd hebt, Herodes zowel als Pontius Pilatus met de heidenen en volken van Israël, om te doen al wat uw hand en uw raad tevoren bepaald had, dat geschieden zou. En nu, Here, let op hun dreigingen en geef uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid uw woord te spreken, doordat Gij uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden door de naam van uw heilige knecht Jezus."* (Handel. 4:24-31)

Terwijl zij zo baden werd die locatie bewogen, ze werden vol van de Heilige Geest en spraken met vrijmoedigheid over God.

Prachtig zo'n bewogen gemeenschappelijk gebed.

Hoofdstuk 144: Reorganisatie

Als iets klein is, is alles makkelijk te overzien. Maar ja, die eerste gemeente groeide heel snel. En op zeker moment komt er protest uit de basis, omdat de Grieks-sprekenden (de buitenlanders) vonden, dat hun weduwen bij de dagelijkse verzorging verwaarloosd werden (in vergelijking met de weduwen van de Joden). Dit stukje leert je, dat er vanuit die gemeente een heel sociaal hulp-netwerk was opgezet. Maar het functioneerde niet naar behoren. Werd het probleem onder het vloerkleed geveegd? Nee. Werden er allemaal studievergaderingen ingesteld en het probleem naar voren geschoven? Nee. De 12 Discipelen roepen de gemeente bijeen, ze zeggen dat ze zelf niet alles kunnen. Als ze meer tijd aan die stoffelijke verzorging willen geven, dan gaat het onderwijs in Gods Woord schade lijden, dus is de oplossing: een speciaal management team. *"Ziet dan uit, broeders, naar zeven mannen onder u, die goed bekend staan, vol van Geest en wijsheid, opdat wij hen voor deze taak aanstellen."* (Handel. 6:3)

En wat gaan de 12 discipelen doen? *"Maar wij zullen ons houden aan het gebed en de bediening van het woord."* (vs. 4)

En zo gebeurde het. Specialisatie en prioriteiten. Het werd dus niet een of-of situatie, maar een en-en situatie. Hieruit blijkt: sociale zorg is van belang, EN goed bijbels onderricht, EN gebed.

Hoofdstuk 145: Moord

Eén van de mensen, die bij de reorganisatie gekozen was, was Stefanus. Deze is zeer actief in zorg, maar ook in prediking, en onder zijn handen gebeurden ook wonderen en tekenen. Dat moet natuurlijk fout gaan. Hij wordt opgepakt. De Joodse Raad weet met hem geen weg, het religieuze conflict escaleert, in razernij sleuren de leiders hem de stad uit en Stefanus wordt gestenigd. Een religieuze moord op een gelovige. Dit ontketent een hele vervolging tegen de volgelingen van Jezus.

Opmerkelijk zijn de laatste woorden van Stefanus: *"En zij stenigden Stefanus, die de Here aanriep, zeggende: Here Jezus, ontvang mijn geest. En op de knieën vallende, riep hij met luide stem: Here, reken hun deze zonde niet toe."* (Handel. 7:59-60)

Het is opmerkelijk hoeveel gelijkenis er is met de laatste woorden van Jezus aan het kruis. Het is iets om over na te denken: wat is iemands of jouw laatste gebed? En waarom?

Hoofdstuk 146: Voorbeden

Uit het boek Handelingen blijkt dat gebed normaal was en in allerlei vormen en situaties voorkwam. Een volgeling van Jezus was op 'de weg' (zo werden eerst de gelovigen genoemd; later heetten ze pas christenen) en bad zelf voor alles en nam deel aan gebedsdiensten. Er worden soms in Handelingen bijzondere gebedsmomenten genoemd.

- Als Samaria Gods woord aanvaardt, sturen de apostelen vanuit Jeruzalem Petrus en Johannes, *"die, daar aangekomen, voor hen baden, dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen. Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen de Heilige Geest."* (Handel. 8:14-17)
- Saulus vervolgt de christenen, gaat hiervoor ook naar Damascus, heeft een ontmoeting met Jezus in een fel licht en eindigt blind in Damascus. Een christen, Ananias, krijgt van God de opdracht om voor Saulus te bidden. *"Saul, broeder, de Here heeft mij gezonden, Jezus, die u verschenen is op de weg, opdat gij weer zoudt zien en met de Heilige Geest vervuld worden."* (Handel. 9:17) Saul kan weer zien, wordt gelovig, stopt met de vervolgingen en gaat Jezus prediken (en wordt dan zelf later vervolgd).
- Petrus bezoekt het dorpje Joppe. Daar woonde een vrouw Dorkas. Zij deed heel veel goed werk, ze wordt ziek en sterft. Petrus wordt erbij gehaald: *"Petrus zond hen allen naar buiten en knielde neer en bad."* (Handel. 9:40) Dorkas staat op en leeft.
- Petrus wordt door Herodus opgepakt en in de gevangenis gegooid. *"Petrus dan werd in de gevangenis in bewaring gehouden, maar door de gemeente werd voortdurend tot God voor hem gebeden."* (Handel. 12:5) Een engel bevrijdt hem. Als hij 's nachts aanklopt bij het huis waar voor hem gebeden wordt, kan men het eerst niet geloven, dat hun gebeden verhoord zijn.
- In Lystra doet Paulus een wonder (Handel. 14:8-11). De mensen denken dan dat Paulus een God is. Hij legt dan uit, dat hij dat niet is, maar dat het om de ware God gaat. Er ontstaat een oproer en Paulus wordt gestenigd en voor dood de stad uitgesleept. *"Doch toen de discipelen hem omringd hadden, stond hij op."* (Handel. 14:20) Om iemand heen gaan staan en bidden, met een zeer 'opwekkend' resultaat.
- Paulus heeft schipbreuk geleden op Malta. De vader van de bestuurder van dat eiland is ziek. *"En Paulus ging tot hem en deed een gebed, en hij legde hem de handen op en genas hem."* (Handel. 28:8)

Waarom worden deze bijzondere voorvallen genoemd? Omdat soms op onze voorbeden God grote wonderen doet. Waarom gebeuren dan niet iedere keer op ons gebed dit soort wonderen? Dat weten wij niet. En dat blijven dan ook redenen om te bidden en God te vragen.

Hoofdstuk 147: De segregatie voorbij

Als gelovige Jood ging je niet om met niet-Joden. De segregatie om het volk 'rein' te houden waren een voortvloeiende van sommige leefregels uit de wet van Mozes. De Joden, die in Jezus waren gaan geloven, stonden er helemaal niet bij stil, dat de Boodschap voor de hele wereld was, hoewel Jezus dat een paar keer had gezegd. Hoe de segregatie te doorbreken? Dan volgt in Handelingen 10 en 11 de geschiedenis van Cornelius, een officier van het Romeinse leger gelegerd te Caesarea. Deze man geloofde in God, maar wist niets van Jezus en de Heilige Geest. Een engel verschijnt hem als antwoord op zijn gebeden (Handel. 10:4) en zegt Petrus te laten komen. Petrus is in gebed (Handel. 9:9) en heeft een bijzonder visioen, dat duidelijk maakt dat er eigenlijk geen verschil is tussen cultisch rein en onrein. Dan wordt er op de deur geklopt en twee heidense mannen vragen Petrus mee te gaan. Dankzij dit visioen durft Petrus mee te gaan en durft over de drempel te stappen van een huis van die 'heidense' officier. Zo kan Petrus het Evangelie uitleggen, die officier en allen daar aanwezig komen tot geloof en worden ook vervuld met de Heilige Geest. Op basis van deze tekenen zegt Petrus: *"Zou iemand het water kunnen weren, om dezen te dopen, die evenals wij de Heilige Geest hebben ontvangen? En hij beval hen te dopen in de naam van Jezus Christus."* (Handel 10:47-48)

Als Petrus dit in Jeruzalem later vertelt, ontstaat er een hele heisa onder de Joodse christenen. Maar na gedegen uitleg en toelichting van Petrus wordt door de christen-Joden geaccepteerd, dat ook 'heidenen' erbij horen. *"En toen zij dit gehoord hadden, kwamen zij tot rust en verheerlijkten God, zeggende: Zo heeft dan God ook de heidenen de bekering ten leven geschonken."* (Handel. 11:18)

Het eindigt dan met dit lof- en dankgebed. Een cruciaal punt is genomen, Gods heil is ook voor de 'heidenen' (dat zijn niet-Joden). Dit is HET keerpunt in de ontwikkeling van het christendom.

Hoofdstuk 148: Gebed voor taak en uitzending

Je vraagt je wel eens af waar het vandaan komt, als er voor iemand gebeden wordt en die persoon ingezegend wordt voor een bepaalde taak. In Handelingen vind je een concreet voorbeeld: *"Nu waren er te Antiochië in de gemeente aldaar profeten en leraars: Barnabas, Simeon, Niger, Lucius, Manaen en Saulus. En terwijl ze vastten bij de dienst des Heren, zei de Heilige Geest: Zondert mij nu Barnabas en Saulus af voor het werk, waartoe Ik hen geroepen heb. Toen vastten en baden zij, en legden hun de handen op en lieten hen gaan."* (Handel. 13:1-3)

Het is dus een goede en bijbelse gewoonte in dit soort gevallen voor mensen en situaties te bidden en hen voor een taak 'in te zegenen' en uit te zenden.

Je vindt nog zo'n voorbeeld in Handel. 23:23: *"En nadat zij voor hen in elke gemeente oudsten hadden aangewezen, droegen zij hen onder bidden en vasten de Here op."*

Hoofdstuk 149: Gebedsplaats

Het kwam voor, dat er niet genoeg geld was, om een eigen gebouw te hebben voor de aanbidding van God. Het blijkt een gewoonte geweest te zijn onder gelovige mensen om dan buiten de stad een rustige plek als gebedsplaats uit te kiezen. Dat blijkt een veelvoorkomende gewoonte te zijn geweest, zo blijkt uit Handel. 16:12-13. *"En wij vertoefden enkele dagen in die stad (Filippi). En op de sabbatdag gingen wij de poort uit, de rivier langs, waar wij verwachtten, dat een gebedsplaats zou zijn; en nedergezeten spraken wij tot de vrouwen, die samengekomen waren."*

Een vaste gebedsplaats heeft blijkbaar een grote waarde. Ook dat je daar op een geregeld moment gaat bidden, heeft ook zijn waarde. In het bovenstaande voorbeeld was dat in ieder geval 1x per week. De vraag die je gesteld wordt is: wat/waar is jouw gebedsplaats en wanneer bid je? Interessante en stimulerende vragen om concreet in te vullen.

Hoofdstuk 150: De gevangenis als gebedsplek

Is in het Oude Testament de maag van een grote vis (het verhaal van Jona) de vreemdste gebedsplek, in het Nieuwe Testament is dat een gevangenis.

Paulus en Silas zijn opgepakt en de gevangenis in gegoooid. *"Maar omstreeks middernacht baden Paulus en Silas en zongen Gods lof, en de gevangenen luisterden naar hen. Doch plotseling kwam er een zware aardbeving, zodat de grondvesten der gevangenis schudden; en terstond gingen alle deuren open en de boeien van allen raakten los."* (Handel. 16:25-26)

Dit leidt tenslotte tot de vrijlating van Paulus en Silas en tot de bekering van de gevangenbewaarder. Naast dat het een interessant verhaal is, leert het ook, dat in de meest onmogelijke en moeilijke situatie er nog steeds reden is tot bidden en lofzingen.

Hoofdstuk 151: De onbekende God

Als Paulus in de stad Athene is, wordt hij getroffen door de vele godenbeelden. Uit zijn redevoering blijkt, dat hij dat allemaal niet als domheid en achterlijkheid bestempelde. Hij ging er wijs mee om:

"Mannen van Athene, ik zie voor mijn ogen, dat gij in elk opzicht buitengewoon ontzag voor godheden hebt; want toen ik door uw stad liep en de voorwerpen uwer verering aanschouwde, heb ik ook een altaar gevonden met het opschrift: Aan een onbekende god." (Handel. 17:23)

Paulus gaat niet in op de kunst of de (af)godendienst, maar richt zich op de kern: op wie richt je je gebeden; wie is God? De Grieken hadden bewust ruimte overgelaten, dat er nog een onbekende god kon zijn, naast alle bekende goden, die ze hadden in wat wij nu het Pantheon der Griekse mythologie noemen.

Dat altaar vraagt ons ook om te bedenken of God voor jou nu bekend of onbekend is? Ken je echt God? Of blijft hij in jouw gebeden een onbekende? God wil gekend zijn. Je mag Hem bij naam noemen en Hij wil jou kennen. Als dit allemaal voor jou nog niet zo klaar en duidelijk is, is het mogelijk nu de tijd om de stap in het avontuur te zetten: God te leren kennen. Dat begint met eerlijke gebeden.

Hoofdstuk 152: Niet uit de tweede hand

"En ook enige van de rondreizende Joodse geestenbezweerders waagden het over hen, die zulke boze geesten hadden, de naam van de Here Jezus te noemen met de woorden: Ik bezweer u bij de Jezus, die Paulus predikt." (Handel. 19:13)

Dit werkt natuurlijk niet en deze geestenbezweerders raakten zelfs gewond. Hoe komt dat? Of je kent Jezus persoonlijk, hebt persoonlijk de Heilige Geest ontvangen en kunt zelf vanuit die autoriteit handelen, of je kunt dat dus niet.

Ken je de Heer dus niet op deze persoonlijke manier en heb je de Heilige Geest niet op deze persoonlijke wijze ontvangen, dan heb je ook niet het geestelijke gezag. De geestelijke krachten en machten zullen zich dan ook niet onderwerpen. Het is dus levensgevaarlijk om in de geestelijke dimensies te gaan optreden, als je uit de tweede hand gaat werken. Blijf dan s.v.p. heel ver weg van de onzienlijke wereld, want je hebt geen gezag.

Je kunt dus Gods gezag alleen maar aanroepen, als je Hem rechtstreeks kent.

Hoofdstuk 153: Afscheidsgebed

"En toen Paulus dit gezegd had, boog hij de knieën en heeft hij met allen gebeden. En zij barstten allen in groot gewezen uit en vielen Paulus om de hals en kusten hem herhaaldelijk, het meest bedroefd over het woord, dat hij gesproken had, dat zij zijn aangezicht niet meer zien zouden. En zij deden hem uitgeleide naar het schip." (Handel. 20:36-38)

Dit was het afscheid te Milete. Dan gaat het verder naar Tyrus.

"Wij gingen vandaar verder op reis, terwijl zij ons allen met vrouwen en kinderen uitgeleide deden tot buiten de stad; en op het strand knielden wij neder, baden en namen afscheid van elkander." (Handel. 21:5)

Paulus wist dat deze reis niet goed zou aflopen, hij zou in Jeruzalem gevangen genomen worden. Ook gaf de Heilige Geest in iedere stad openbaringen hierover. Toch wist Paulus, dat hij ook deze reis moest maken. Overal zijn er dan ook afscheidsgebeden, is er verdriet. Ook afscheidsgebeden en 'gebeden onder tranen' zijn echte gebeden, die er in ons leven bijhoren. In die tragische momenten maken gebeden het verdriet dragelijker.

Hoofdstuk 154: Moed

Paulus is gevangengenomen en staat voor koning Agrippa en stadhouder Festus te Caesarea. *"En Paulus zei: Ik zou God wel willen bidden, dat en spoedig en voorgoed, niet allen gij, maar ook allen, die mij heden horen, ook zo werden als ik, uitgezonderd deze boeien."* (Handel. 26:29)

Je moet maar moed hebben om zoiets te durven zeggen en te willen bidden. Dat kun je alleen maar, als je heel zeker weet, wat je hebt ontvangen van God en weet wie je bent in Jezus Christus. Het gaat dan dus niet langer om uiterlijk vertoon, status, maar om wie je van binnen bent. De hierboven getekende situatie scheidt heel veel moed en geeft je kracht en vertrouwen, dat als je ooit eens tegenover machthebbers staat, dat je jezelf kunt zijn en een getuigenis kunt wezen.

Hoofdstuk 155: Goed voorbeeld doet goed volgen

Paulus is op transport naar Rome. Het schip vergaat bijna in een storm. Iedereen is in angst en eet nauwelijks iets. Dan gebeurt het volgende, Paulus neemt het woord: *"Ik spoor u aan voedsel te nemen, want dit is goed voor uw redding; want niemand uwer zal ook maar een haar van zijn hoofd gekrenkt worden. En terwijl hij dit zeide, nam hij brood, dankte God in aller tegenwoordigheid, brak het en begon te eten. En allen werden goedsmoeds en nuttigden eveneens voedsel."* (Handel. 27:34-36)

Dit moet even heel bizar geweest zijn. Je zult er maar bij geweest zijn vol doodsangst in het ruim van dat schip. Maar zie de uitwerking van het gebed en het persoonlijke voorbeeld. En de afloop? Ze leden schipbreuk op Malta en iedereen werd gered.

Hoofdstuk 156: Moed krijgen

Paulus is op zijn laatste stuk van zijn reis als gevangene naar Rome. Dit stukje gaat van Puteoli over land.

"En zo gingen wij naar Rome. En vandaar kwamen de broeders, die van onze aangelegenheden gehoord hadden, ons tot Forum Appii en Tres Tabernae tegemoet, en toen Paulus hen zag, dankte hij God en greep moed." (Handel. 28:15)

Het is heel kostbaar en heel belangrijk als temidden van de stress mensen je komen bemoedigen. Dan kun je volschieten in een dankgebed en opnieuw moed grijpen. Bedenk eens of je al eens zo'n situatie meegemaakt hebt, dat je door zo'n ontmoeting moed greep en moed had te bidden. En bedenk ook eens voor wie jijzelf zo'n bemoediging geweest bent, zodat een ander moed greep en weer kon bidden.

Hoofdstuk 157: Zegengebed van Paulus

Paulus heeft heel wat brieven geschreven. Aan de gelovigen in Rome, Korinthe, Efeze, Filippi, Kolosse, Tessalonica, enz., en via hen schrijft hij aan ons allemaal. Het is opmerkelijk, dat hij iedere brief begint met een zegengebed:

"Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus." (Rom. 1:7; zie ook 1 Cor. 1:3, 2 Cor. 1:2, Ef. 1:2, Filip. 1:2, Kolos. 1:2, 1 Tess. 1:1, 2 Tess. 1:2, Titus 1:4, Filemon 1:3)

In zijn brieven aan Timoteus is de zegenbede iets langer:

"Genade, barmhartigheid en vrede zij u van God, de Vader, en van Christus Jezus, onze Here."
(1 Tim. 1:2, 2 Tim. 1:2)

Het is een prachtige opening van de brieven om zo elkaar tegemoet te treden. En de vraag dient zich dan al snel aan: hoe treden wij een ander tegemoet? Feitelijk zouden wij ieder mens, iedere groep zo tegemoet moeten treden: met de wens, met het gebed of God die mens, die groep Zijn shalom wil geven; of God op die mens/groep zijn barmhartigheid wil richten.

Dat wil dus niet zeggen, dat daarna niets meer besproken kan worden. Kijk maar naar de verdere inhoud van de brieven. Hij noemde alles: het goede en het foute en de zonden, maar ook de weg uit problemen.

Hoofdstuk 158: Dankgebed van Paulus

Naast de zegenbede staat er aan het begin van de brief aan de Romeinen ook nog een dankgebed.

"In de eerste plaats dank ik mijn God door Jezus Christus over u allen, omdat in de gehele wereld van uw geloof gesproken wordt. Want God, die ik met mijn geest dien in het evangelie van zijn Zoon, is mijn getuige, hoe ik onophoudelijk te allen tijde bij mijn gebeden uwer gedenk, biddende, of mij eindelijk door de wil van God eens een weg gebaad moge worden om tot u te komen, want ik verlang ernaar u te zien." (Rom. 1:8-10)

Uit deze verzen blijkt hoe betrokken Paulus was bij het wel en wee van de gelovigen in Rome. *"Onder u mede bemoedigd te worden door elkanders geloof."* (Rom. 1:12)

Dit gebed en deze betrokkenheid is een mooi voorbeeld hoe je elkaar mag bemoedigen.

Hoofdstuk 159: Wie vereert je?

In de Romeinenbrief schetst Paulus heel helder de meest fundamentele overwegingen en keuzes die mensen zullen moeten maken. Gaat men de weg van God en van Zijn genade of gaat men de weg van de mens, het vlees en de zonde?

Mensen zullen dus moeten afwegen en onderzoeken wie of wat zij vereren; wie of wat hun hoogste prioriteit is. En dat is dus feitelijk wat je aanbidt.

"Zij (mensen) immers hadden de waarheid Gods vervangen door de leugen en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper, die te prijzen is tot in eeuwigheid, Amen." (Rom. 1:25)

"En daar zij het verwerpelijk achtten God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan een verwerpelijk denken om te doen wat niet betaamt: vervuld van allerlei onrechtvaardigheid, boosheid, hebzucht, en slechtheid, vol nijd, moord, twist, list en kwaadaardigheid, oorblazers, lasteraars, haters van God, verwatenen, overmoedigen, grootsprekers, vindingrijk in het kwaad, hun ouders ongehoorzaam; onverstandig, onbestendig, zonder hart of barmhartigheid."

(Rom. 1:28-31)

In dit stukje wordt de lijn doorgetrokken dat als God niet no.1 is, dat dit een open deur wordt voor allerlei verwerpelijke zaken. Maar als je God wel kent, mag hoogstaand ethisch en sociaal gedrag verwacht worden. *"Hun, die volharden in goeddoen, wacht heerlijkheid, eer, onvergankelijkheid en het eeuwige leven."* (Rom. 2:7)

Zoek je jezelf of zoek je God? Dien je jezelf of dien je God? Aanbid je je eigenbelang of aanbid je God en dien je de ander? Ernstige vragen, die we in onze persoonlijke gebeden dienen af te wegen en eerlijk te beantwoorden.

Hoofdstuk 160: Help

Paulus trekt de lijn consequent door in de Brief aan de Romeinen: wie dien je, hoe zit het met de strijd tussen ons vlees (je egoïstische begeerten) en de geest (de bedoelingen van God), hoe zit het met zonde en genade? Hoe kan het nu, dat ik het goede wil doen, en dan zo makkelijk voor het kwade kies/het kwade doe? Help, ik raak vast ik dit konflikt, want ik voel mij gevangene van de zonde, die blijkbaar over mijn lichaam heerst.

En dan roept Paulus het volgende gebed om hulp: *"Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!"* (Rom. 7:24)

Er is dus ontsnapping mogelijk en verlossing en verandering. Hieraan werkt mee Gods Geest. *"Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader."* (Rom. 8:15)

Ons gebed om hulp verandert in een echt gesprek met God, die onze vader is. Wat een geweldige mooie, nieuwe relatie krijgen wij met de Eeuwige. En mocht er nog een greintje twijfel zijn of die relatie met God wel stand zal houden, dan krijgen wij machtige ondersteuning: *"Jezus Christus, ter rechterhand Gods, die ook voor ons pleit."* (Rom. 8:34) Niets kan ons scheiden van de liefde van Jezus, ongeacht wat het leven ons zal brengen (lees maar na in Rom. 8:35-39). Met deze zekerheden in de hand, weet ik dat ik bidden mag en kan.

Hoofdstuk 161: Tegenspreken

"Maar gij, o mens! Wie zijt gij, dat gij God zou tegenspreken? Zal het geboetseerde soms tot zijn boetseerder zeggen: Waarom hebt gij mij zo gemaakt?" (Rom. 9:20)

God maakt je wel eens wat dingen duidelijk, b.v. via het gebed of anderszins. Maar wat doen wij daar dan mee? Ook heeft God hele duidelijke richtlijnen gegeven in de Bijbel, en wat doen wij daarmee? God tegenspreken of tegenwerken (door die aanwijzingen niet op te volgen) leidt tot niets.

Ook verwijten we wel eens God, dat alles zijn schuld is: 'als U mij niet zo geschapen had, dan...' Dat verwijt was er al in het paradijs: 'Als U Eva niet geschapen had, dan was er nu niet dit probleem geweest'. Goedkope en makkelijke uitvluchten, daar je hiermee je eigen verantwoordelijkheid ontkent. Het begin van een waar leven en het begin van een echte communicatie met God begint door te accepteren wie je bent en wat je bent.

Hoofdstuk 162: Belijden is bidden

"Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden; want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot behoudenis. Immers, een en dezelfde is Heer over allen, rijk voor allen, die Hem aanroepen; want: al wie de naam des Heren aanroept, zal behouden worden." (Rom. 10:9-10+12-13)

Belijden is bidden, aanroepen is bidden. Het is van belang dat ook toe te passen op de fundamentele hoekstenen van ons geloof en behoud. Het is goed dat tegen de Heer uit te spreken. *"Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid! Amen."* (Rom. 11:36)

Daarna pas komen onze zorgen en bekommernissen.

Hoofdstuk 163: Praktisch

In Romeinen 12:9-21 geeft Paulus een heel aantal hele praktische opmerkingen hoe we als kinderen Gods zouden moeten leven en handelen. Dit lijstje is nog steeds zeer actueel. Je zou het iedere maand een keer moeten lezen. In dat stukje staat opeens de volgende opmerking: "*weest volhardend in het gebed*" (vs. 12b).

Het toont aan, dat temidden van allerlei zaken, die voor het dagelijkse leven van uitermate groot belang zijn, het gebed ook van belang is. Dagelijks bidden, is één van de dagelijkse noodzakelijke vitaminen.

Dat je hierin moet volharden, toont aan, dat dit dus niet altijd even makkelijk is. Desondanks dan toch maar doen.

Hoofdstuk 164: Uitzicht

"Want er staat geschreven: Zo waarachtig als Ik Leef, spreekt de Here: voor Mij zal alle knie zich buigen, en alle tong zal God loven." (Rom. 14:11)

Eenmaal zal iedereen in deze gebedshouding zijn, er is een dag, dat alle doeleinden en motivaties hetzelfde zullen zijn. Temidden van een maatschappij, die kraakt in zijn voegen door verdeeldheid en diversiteit en door zeer tegenstrijdige doeleinden, is dit bijbelvers een lichttoren van hoop. Er is een dag, dat iedereen God als God zal zien. Er is een dag, dat wij deze God zullen aanbidden en loven. En doordat Hij dan DE prioriteit is, het begin en het einde, wordt er een einde gemaakt aan alle conflicten, oorlogen, geweld en verderf. Eindelijk vrede, eindelijk gerechtigheid, eindelijk rust, eindelijk opbouw, eindelijk creativiteit, eindelijk ontplooiing.

Moeten wij tot dat moment maar zitten en nietsdoen? Iedereen wordt opgeroepen de hand aan de ploeg te slaan: *"Zo zal een ieder onzer voor zichzelf rekenschap geven aan God."* (vs. 12)

Hoofdstuk 165: Worstelen

"Maar broeders, ik vermaan u bij onze Here Jezus Christus en bij de liefde des Geestes, om samen met mij te worstelen in de gebeden voor mij tot God, opdat ik behoed worde voor de weerspanningen in Judea en dat mijn dienstbetoon voor Jeruzalem gunstig worde opgenomen door de heiligen."
(Rom. 15:30-31)

Paulus zou naar Jeruzalem gaan. Hij verwachtte daar veel tegenstand. Ook maakte hij zich er zorgen om verantwoording af te leggen aan de leiders van de gelovigen. Hij worstelt met die zaken. Daarom vraagt hij de gelovigen in Rome voor hem te bidden en mee te strijden in zijn worsteling.

Het is heel verstandig, als je dit soort belangrijke zaken in het verschiet hebt en je maakt je zorgen, dat je deze dan kenbaar maakt, zodat ook anderen in hun gebed je kunnen steunen in je worsteling.

Hoofdstuk 166: Nog een dankgebed van Paulus

"Ik dank God te allen tijde over u, vanwege de genade Gods, die u in Christus Jezus geschonken is; want in elk opzicht zijt gij rijk geworden in Hem: in alle woord en alle kennis, gelijk het getuigenis aangaande Christus onder u bevestigd is, zodat gij ten aanzien van geen enkele genadegave tekortkomt." (1 Kor. 1:9-7)

Kunnen wij ook God danken voor genade, zegeningen, gaven, bedieningen, welstand, positie, welke God aan een ander gegeven heeft? Hier ligt een interessante uitdaging, want hoe makkelijk zijn wij niet jaloers, voelen wij ons achtergesteld, enz. Laten wij dus God danken, als Hij iemand anders bijzonder gebruikt of zegent.

Hoofdstuk 167: Concentratie

In de gemeente van Korinthe was niet alles koek en ei. Er waren misstanden en misvattingen. Zo waren er zeer vrome mensen, die neerkeken op seksualiteit.

"Onthoudt dat (sex) elkander niet, tenzij met onderling goedvinden en voor een bepaalde tijd, om u te wijden aan gebed, maar om daarna weder samen te komen (dus sex)." (1 Kor. 7:7)

Dit bijbelvers mag niet misbruikt worden door een schijntegenstelling te scheppen tussen gebed en seksualiteit. Maar het kon voorkomen, dat iemand zo bewogen, betrokken, aan het bidden (en vaak dan ook vasten) was voor een bepaald onderwerp, dat deze persoon zich er volledig op wilde concentreren. Niet alleen sex, maar ook andere zaken werden dan voor een bepaalde tijd 'weggeparkeerd'. Als je gehuwd bent, kan dat alleen maar, als je partner erin toestemt en dus ook voor een beperkte tijd. Paulus geeft dus een praktische richtlijn om daarmee ook de valse vroomheid een halt toe te roepen. Sex is goed en bidden is goed, maar alles wel op zijn tijd.

Hoofdstuk 168: Wel of niet een gedekt hoofd?

"Maar iedere vrouw, die blootshoofds bidt of profeteert, doet haar hoofd schande aan, want zij staat gelijk met ene, die kaalgeschoren is." (1Kor. 11:5)

Dus moeten nu alle gelovige vrouwen een hoedje of doekje op in de samenkomst/kerk? Er zijn traditionele kerken, die dat eisen, en er zijn hele conservatieve evangelische / pinksterkringen, waar dit ook gebeurt. Dus wat moet je nu, als je oprecht de Heer wilt volgen en wilt, dat je gebeden gehoord worden... Doekje om?

Het antwoord is nee. Het mag, maar hoeft niet. Dit blijkt uit de volgende verzen uit de Korinthebrief:

- *"Want indien een vrouw zich het hoofd niet dekt, moet zij ook maar het haar laten afknippen." (vs. 6)* Wel, de meeste vrouwen dragen tegenwoordig kort haar.
- *"Doch indien het een schande is voor een vrouw, als zij zich het haar laat afknippen of zich kaal laat scheren, dan moet zij zich dekken (met een doek of hoed)." Wel het is in onze cultuur geen schande, een vrouw kan het haar kort hebben en voor niemand is het een schande, als je geen doekje of hoed zou dragen in een kerk.*
- *"Oordeelt zelf: is het voegzaam, dat een vrouw met ongedekt hoofd bidt." (vs. 13)* Je mag dus zelf een eigen oordeel vormen. En de feitelijke stand van zaken in een cultuur bepaalt of dit wel goed is / kan of niet. In praktisch iedere kerk kan een vrouw kiezen tussen lang haar of kort haar en tussen het dragen van een doek / hoedje of niet. Beide is betamelijk. Er is dus geen argument om het dragen van doekjes / hoedjes voor dames tot verplichting te bestempelen. Evenzeer zijn de discussies over lang haar of kort haar zinloos. Dat heeft evenmin met je relatie tot God te maken, ook dat is allemaal van een bepaalde tijd of smaak. Voer daarover nooit strijd. De zusters kunnen bidden, zoals ze zijn en zoals ze zich willen kleden en God zal hun gebed horen.

Hoofdstuk 169: Is in tongen bidden 'geestelijker'?

In bepaalde kringen wordt een groot accent gelegd op het werk en gaven van de Heilige Geest. Daar is niets mee mis, vooral niet als er gelijke aandacht is voor de vruchten van de Geest en mensen hun gaven kunnen ontwikkelen. Maar om te zeggen dat indien je 'geestelijke gaven' hebt, dat je dan meer hebt of meer bent dan een andere gelovige (die dus nog niet 'zo ver' is), is je reinste arrogantie en geestelijke hoogmoed. Laten we zorgvuldig de teksten hierover lezen in de Korinthe-brief, want over dit onderwerp was het daar een ratjetoe geworden:

- *"Wie in een tong spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand verstaat het; door de Geest spreekt hij geheimenissen." (1 Kor. 14:2)*
- *"Wie in een tong spreekt, sticht zichzelf." (vs. 4)*
- *"Evenzo, indien gij met uw tong geen verstaanbare volzin spreekt, hoe zal men het gesprokene begrijpen?" (vs. 9)*
- *"Zo moet ook gij, omdat gij naar geestelijke gaven streeft, trachten uit te munten tot stichting van de gemeente." (vs. 12)*
- *"Derhalve moet hij, die in een tong spreekt, bidden, dat hij het moge uitleggen." (vs. 13, betreft in de gemeente)*
- *"Want indien ik bid in een tong, bidt mijn geest wel, maar mijn verstand blijft onvruchtbaar. Hoe staat het dan? Ik zal bidden met mijn geest, maar ook bidden met mijn verstand; ik zal lofzingen met mijn geest, maar ook lofzingen met mijn verstand." (vs. 14-15)*

Uit al deze teksten blijkt, dat er geen tegenstelling wordt geschapen. Het één (bidden in 'tongen') is niet meer dan het ander (bidden in verstaanbare volzinnen). Het heeft verschillende functies. Bidden in 'tongen' blijkt dus duidelijk een functie te hebben voor persoonlijke (geloofs)opbouw. Voor het overige is bepalend of het de gemeente sticht, opbouwt. Deze teksten manen ons ook om allerlei geestelijke verschijnselen niet over te waarderen. Paulus remt die 'verschijnselen' af met de volgende teksten:

- *"Indien er in tongen spreken, laten het er twee, ten hoogste drie zijn, ieder op zijn beurt, en laat er één uitleg geven. Is er geen uitlegger, dan moet men zwijgen in de gemeente. Wat de profeten betreft, twee of drie mogen het woord voeren, en de anderen moeten het beoordelen. En de geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen, want God is geen God van wanorde, maar van vrede." (vs. 27-29, 32)*
- *"Laat alles betamelijk en in goede orde geschieden." (vs. 40)*

Al die geestelijke gaven kunnen ook zorgen, dat het een compleet pandemonium wordt, of dat mensen enorm gemanipuleerd gaan worden. Nee, alles in goede orde, begrijpelijk, toegankelijk en het blijft onder heldere beoordeling. Het 'geestelijke' staat dus niet tegenover het verstand. Beide zijn nodig om tot God te bidden en om de gemeente te dienen.

Hoofdstuk 170: Troost

De tweede brief aan de Korinthiërs begint na de zegenbede met een dankgebed, waarin om troost gevraagd wordt.

"Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting, die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmee wijzelf door God vertroost worden." (2 Kor. 1:3-4)

Dit 'troostgebed' is er niet voor niets, er is druk, strijd, moeite. Dat moeten wij niet ontkennen. Maar we blijven niet hangen in die konstatering. De weg uit die druk, komt door troost. Een troost, die God geeft, maar die werkt van de ene mens naar de ander. Door te troosten zijn wij solidair.

De schrijver van deze brief, Paulus, heeft in zeer grote druk gezeten: doodsgevaar. Hij leerde zo volledig op God te vertrouwen. Paulus vertrouwt erop, dat God hem zal blijven verlossen (vs. 10). Een extra bemoediging was voor hem de voorbede van anderen:

"Terwijl ook gij ons te hulp komt met uw voorbede, opdat uit veler mond voor de genade, ons geschonken, veelvuldig dank gebracht worde voor ons." (vs. 11)

Ook wij mogen uit deze situaties moed en troost putten. Ook mogen wij ons afvragen voor wie wij tot bemoediging en troost zijn.

Hoofdstuk 171: Geur

"Maar God zij gedankt, die ons te allen tijde in Christus doet zegevieren en de reuk van zijn kennis allerwegen door ons verspreid." (2 Kor. 2:14)

Dit dankgebed, deze uitroep laat ons weten, dat uiteindelijk de overwinning in Jezus Christus een feit is. Dat betekent niet dat je 'onkwetsbaar' bent, en dat er nooit onheil of ziekte langs zal komen; maar ons perspectief, ons uitzicht is veranderd. Wat een rust, sterkte, zekerheid en kracht geeft dit. Dat verandert de omgeving, de lucht. We verspreiden de geur van Christus. Hoe mooi is dat. Maar let op, er zijn altijd geurvreters in de buurt. Laat evenwel je zekerheid en je zegen niet door die geurvreters roven.

Hoofdstuk 172: Weerspiegelen

Door je gebed komt er contact met God. Het contact wordt intenser. Het gaat je veranderen. We kunnen zelfs 'stralende' persoonlijkheden worden, precies zoals bij Mozes. Hij straalde letterlijk, als hij bij God geweest was.

"En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is." (2 Kor. 2:14)

In de theaterwereld wordt wel over iemands uitstraling gesproken, en dat is er ook. Hoe sterker iemands 'uitstraling' des te sterker 'komt hij over'. Nog belangrijker is het om de uitstraling van Gods aanwezigheid te hebben. Het zou fijn zijn, als iedere christen zo God zou 'uitstralen' en niet zijn 'ego'.

Hoe komt dit uitstralingsproces op gang? Door gebed, door te gaan spreken en wandelen met God.

Hoofdstuk 173: Er zij licht

In een leven met God, kun je wel eens stoten op bijzondere momenten van verlichting, alsof er een gordijn opengetrokken wordt.

"Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus." (2 Kor. 4:6)

Er wordt wel gesproken over een 'aanstekelijk' christen zijn. Als er iets moet gebeuren, dan moeten wij werkelijk het licht aansteken in ieders duister. En dat licht straalt al in jou, daarna gaat het stralen in je attitudes en zo gaat het licht aan in het vele duister om je heen en mag jouw licht iets betekenen voor velen, die maar ronddolen en rondtasten. Ga bidden en doe het licht aan, dat is Gods heerlijkheid in jou.

Hoofdstuk 174: Praktisch helpen

"Want door dit duidelijke blijk van hulpbetoon prijzen zij God om uw gehoorzaam belijden van het Evangelie van Christus en om uw onbekrompen delen met hen en met allen, terwijl zij ook in hun gebed het verlangen naar u uitspreken om de buitengewone genade Gods, die op u rust. Gode zij dank voor zijn onuitsprekelijke gave." (2 Kor. 9:13-15)

In Jeruzalem was grote nood en armoe. De gelovigen in Korinthe hadden een speciale collecte georganiseerd om de gemeente in Jeruzalem te helpen. Hier in deze bijbelverzen zie je de verbondenheid tussen gebed, praktische hulp en de belangrijke geestelijke en sociale gevolgen. Het toont aan, dat gebed niet alleen je hoofd in de hemel brengt, maar ook dat je heel praktisch gaat bezighouden met het aards gewoel.

Hoofdstuk 175: Vrede in iets vinden

Paulus was zonder meer een mannetjesputter. Hij overleefde vele vervolgingen, God gebruikte hem voor bijzondere wonderen. Toch had hij zijn 'doorn in het vlees'.

"Driemaal heb ik de Here hierover gebeden, dat hij (dat is die doorn, bezoeking) van mij zou aflaten. En Hij heeft tot mij gezegd: mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid." (2 Kor. 12:8-9)

Er is heel wat af-gefilosofeerd, wat die doorn, die bezoeking zou zijn. Daar moeten we niet op focussen. Paulus heeft erover gebeden, God gaf een antwoord. Paulus vond er vrede in, de situatie hield hem dicht bij God en hield ook zijn menselijke arrogantie/hogmoed in toom (vs. 7b). Te makkelijk en te snel vertalen wij geloven in een verzekering voor welzijn; dat is natuurlijk niet zo. Laten wij dus bidden over dingen, die ons overkomen. En soms moet je dat gewoon accepteren en vrede erin vinden, precies als Paulus. Zo kunnen we zelfs in ons gebed, situaties vasthouden, die eigenlijk hun loop zouden moeten krijgen. Heel wat mensen houden stervenden te lang in dit leven vast door hun gebed. We mogen dan juist met moed en vrede zo'n stervende met ons gebed door de dood de eeuwigheid indragen.

Hoofdstuk 176: In orde

"Ja, wij bidden tot God, dat gij generlei kwaad zult doen, niet opdat wij betrouwbaar mogen blijken, maar opdat gij het goede zoudt doen, al zijn wij dan ook verwerpelijk. Want wij vermogen niets tegen de waarheid, maar wel voor de waarheid. Want wij verblijden ons, als gij krachtig zijt, al zijn wij zwak; want dit bidden wij, dat het geheel met u in orde komt." (2 Kor. 13:7-9)

Het lijkt allemaal wat geheimzinnig, maar er waren grote misstanden in de gemeente te Korinthe. Daarom bidt Paulus, dat ze niet verder kwaad zullen doen, maar het goede. Het gaat er ook niet om of Paulus betrouwbaar is, maar dat deze gemeente opnieuw krachtig in de Heer zal worden, vol van de waarheid. Laat ook ons gebed zo voor anderen zijn: dat het geheel met hen 'in orde komt' en dat men het goede doet.

Hoofdstuk 177: Thuiskomen

"En, dat gij zonen zijt - God heeft de Geest zijns Zoons uitgezonden in onze harten, die roept: Abba, Vader." (Gal. 4:6)

Door Gods Geest in ons kunnen wij plotseling in ons gebed God als onze Vader gaan zien. Dat is niet fictief, maar absolute werkelijkheid. Hij is daar, doet Zijn armen om ons heen, zegent je, wandelt met je... 'Ja, Heer, U bent mijn Vader...' Alsof je eindelijk thuiskomt.

Hoofdstuk 178: Vrij

"Nu gij echter God hebt leren kennen, ja meer nog, door God gekend zijt, hoe kunt gij thans terugkeren tot die zwakke en erbarmelijke wereldgeesten...?" (Gal. 4:9)

God leer je kennen door met Hem te praten. Door het gebed kent God ook jou. Als dit fantastische contact op gang komt, waarom dat terugkeren naar de 'wereld'? Ken je God eigenlijk wel? Keer je tot Hem en laat Hem niet los. Hij is het absolute, echte, werkelijke leven.

"Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons werkelijk vrij gemaakt." (Gal. 5:1)

Vrij om te leven. Vrij om te worden, wie je bent. Vrij om te genieten. Vrij om te ontspannen. Vrij om lief te hebben. Vrij om de naaste te dienen. Vrij om te bidden.

Hoofdstuk 179: Gezegend

"Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus." (Ef. 1:3)

De brief van Paulus aan de gemeente te Efeze begint met een dankgebed over zegen en gezegend zijn. Je wordt er blij van als je dit zo leest. Wellicht een aansporing om als je met anderen schrijft eens te beginnen met Gods zegeningen opnoemen, die je in die ander ziet. Als opening een dankgebed, en waarom ook niet?

Hoofdstuk 180: Tot lof

"In Hem zijt gij, toen gij gelovig werd, ook verzegeld met de Heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid." (Ef. 1:14)

Wij zijn Zijn volk.

Wij zijn verzegeld.

Wij hebben de Heilige Geest.

Wij hebben een erfenis.

Wij zijn tot een lofgebed, een lofzang.

Het is te hopen, dat onze omgeving deze fantastische feiten ziet.

Hoofdstuk 181: U gedenkende

"Ik houd niet op te danken, u gedenkende in mijn gebeden." (Ef. 1:16)

Wat een prachtige aanzet is deze korte 'flits'. Ik houd niet op voor jou te danken. Ik houd niet op voor jou te bidden. Ik houd niet op aan je te denken. Ik houd niet op om God voor jou te zoeken. Ik houd niet op jou te zegenen. Ik houd niet op...

Hoofdstuk 182: Oneindig meer

"Hem nu, die blijktens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen." (Ef. 3:20-21)

Zomaar een kort lofgebed, halverwege de brief aan de Efeziërs. Maar hoe bijzonder is dit 'gebedje'. Er is kracht die in ons werkt, Gods kracht. God zal oneindig veel meer doen, dan wij bidden of beseffen. God zal Zijn heerlijkheid eenmaal laten zien in de gemeenten en kerken, ook al is er nu zoveel verdeeldheid. God verbindt zich met de mensheid, met de geslachten, ook met jou en jouw stamboom en jouw familie. God zal oneindig veel meer doen ook in jouw geslacht. Wat een troost, hoop, geloof, verwachting krijgen wij hierdoor. Wat kunnen we nu allemaal niet gaan bidden.

Hoofdstuk 183: Vol van iets nieuws

"Maar wordt vervuld met de Geest, en spreekt onder elkaar in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zingt en jubelt de Here van harte, dankt te allen tijde in de naam van onze Here Jezus Christus God, de Vader, voor alles..." (Ef. 5:19-20)

Zingen, jubelen, danken, bidden... allemaal manieren om je tot God te richten. Graag ziet Hij in ons deze nieuwe attitudes. Door dat te doen verdwijnen de goedkope, onbenullige platvoerse en immorele zaken.

Hoofdstuk 184: Gebruik iedere gelegenheid

"En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen, ook voor mij." (Ef. 6:18)

Dit vers staat aan het einde van de uitleg over de geestelijke wapenrusting, want wij zijn in een geestelijke strijd (vs. 10-17). Ook al hebben wij die geestelijke wapenrusting, dan worden wij nog steeds opgeroepen om, als de mogelijkheid er is: te bidden. Dat kost volharding, want bidden is niet altijd even makkelijk. Toch doen. Voor wie zo volhardend bidden? Voor de broeders en zusters, de mensen die je kent, leiders, situaties, enz, enz.

Hoofdstuk 185: Bidden met blijdschap

"Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk; immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap, wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe." (Filip. 1:3-4)

Soms is ons bidden een hele verzuchting, b.v. als je denkt aan alle lasten, die je soms moet torsen, of omdat er maar geen schot in een situatie zit. Maar hier dankt en bidt Paulus in blijdschap, als hij aan de mensen in Filippi denkt. Even verderop aan het begin van deze brief zegt Paulus: *"En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid om te onderscheiden, waarop het aankomt."* (Filip. 1:9)

Ook hierover kun je blij worden: overvloedig worden in liefde en fijngevoeligheid. Dat hebben we echt nodig, want laten we even eerlijk zijn, hoe makkelijk gaan we niet als olifanten door de porceleinkast? Alle reden tot gebed dus, maar een blij gebed: we kunnen groeien in liefde en fijngevoeligheid.

Hoofdstuk 186: Bijstand

"Want ik weet, dat dit mij tot behoud zal strekken door uw gebed en de bijstand des Geestes van Jezus Christus." (Filip. 1:19)

Uit dit bijbelvers blijkt dat gebed en bijstand van de Geest van Jezus (de Heilige Geest) op elkaar inwerken en blijkbaar elkaar versterken. Wat een hoopvolle gedachte: als ik bid, komt Gods Geest mij te hulp.

Hoofdstuk 187: Buigen

"Opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Heer, tot eer van God, de Vader." (Filip. 2:10-11)

Alle levenden en overledenen, alle engelen, krachten en machten zullen erkennen, dat Jezus de Heer is, de Overwinnaar, de Redder en Verlosser. Er is een dag, dat iedereen deel zal nemen aan dit gebed van erkenning en respect. Hoe mooi, dat wij nu al dit mogen bidden en onze knieën mogen buigen voor de Heer der Heren en Koning der koningen.

Hoofdstuk 188: Maak het bekend

"De Heer is nabij. Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus." (Filip. 4:6-7)

Allereerst worden wij bevestigd door de opmerking, dat God altijd dichtbij is. En dat we alles open en eerlijk tegen God mogen vertellen. Niet dat het een kunstje is: 'we gaan voor onze wensen danken en dan krijgen we het'. Dit bijbelvers houdt ons geen calculerend claimedrag voor. Het toont een andere houding. En tenslotte worden onze gebeden vervuld in vrede, ondanks mogelijk moeilijke situaties. Gods vrede in het midden van je worsteling, wat een kracht en zekerheid mogen wij daaruit putten.

Hoofdstuk 189: Een hoopvol gebed

Ook de brief aan de Kolossenzen begint Paulus met een dankgebed:

"Wij danken God, de Vader van onze Here Jezus Christus, te allen tijde bij ons bidden voor u, daar wij gehoord hebben van uw geloof in Christus Jezus en van de liefde, die gij alle heiligen toedraagt, om de hoop, die voor u is weggelegd in de hemelen." (Kolos. 1:3-5)

Paulus trekt hier wat grote lijnen: je kunt bemoedigd worden door het geloof en de liefde van anderen; je kunt bemoedigd worden door hoe mensen met elkaar omgaan, b.v. in dienstbetoon en solidariteit. En je kunt bemoedigd worden door de zekerheid van hoop, die op ons wacht in de eeuwigheid. Dat kan je gebed allemaal vleugels geven.

Hoofdstuk 190: Voor een ander bidden

"Daarom houden ook wij sedert de dag, dat wij dit gehoord hebben, niet op voor u te bidden en te vragen, dat gij met de rechte kennis van Zijn wil vervuld moogt worden, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, om in de Here waardig te wandelen, Hem in alles te behagen, in alle goed werk vrucht te dragen en op te wassen in de rechte kennis van God." (Kolos. 1:9-10)

Let op, Paulus bidt dit niet voor zichzelf, maar voor anderen. Dus zie je domheid, gebrek aan inzicht, onkennis, geen wandel met God, ga daar dan voor bidden, dat die persoon dat mag gaan ontvangen. Zodat er blijdschap-gevende gevolgen zijn: een kennen van God, waardigheid, goede werken, een godvruchtig leven...

Hoofdstuk 191: Een erfdeel

“En dankt gij met blijdschap de Vader, die u toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht.” (Kolos. 1:12)

Dit dankgebed krijgt bijzondere dimensies. We mogen weten, dat wij een erfdeel hebben gekregen in de eeuwigheid. We staan straks niet met lege handen in die eeuwigheid, we zijn ook niet alleen in die eeuwigheid. Er zijn vele ‘heiligen’, dat zijn mensen, die de Heer volgden en behouden zijn en dus nu ook de eeuwigheid bevolken. God heeft ons zelfs toebereid voor dat erfdeel, we hebben dus een doel, een uitzicht, iets om je naar uit te strekken. Alle reden dus om een dankgebed te hebben.

Hoofdstuk 192: Overvloeiend

"Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, bevestigd wordend in het geloof, zoals u geleerd is, overvloeiende in dankzegging."
(Kolos. 2:6-7)

Overvloeiend in dankgebeden... Tel je zegeningen... Kijk, naar wat je in Jezus ontvangen hebt... Hij bouwt je op, Hij bevestigt je en houdt je vast... He's got the whole world in His hands... Dank U wel, Heer, dat U mijn Heer bent, dank U wel, Heer, dat...

Hoofdstuk 193: Waaraan denk je?

"Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn." (Kolos. 3:2)

Zo heel makkelijk laten we onze gebeden verkleuren door het westerse welbevinden; of door Hollywood-verwachtingen; of door egoïsme of hebzucht. De Bijbel roept ons op: 'bedenk de dingen die boven zijn'. Als we gaan bidden, laten we dan deze oproep als uitgangspunt nemen.

Hoofdstuk 194: Je leven als dankgebed

"Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, Gode dank brengt in uw harten. En al wat gij doet met woord of werk, doet het alles in de naam des Heren Jezus, God de Vader, dankende door Hem." (Kolos. 3:16-17)

God dank brengen. Die dankgebeden kunnen een brede invulling krijgen: psalmen, lofzangen, geestelijke liederen kunnen daar zeer wel bij helpen. Niet om je emotioneel in hoger sferen te brengen, maar om God vanuit je hart te danken. Alles wat je doet, kan zo zelfs een dankgebed worden. Je hele doen en laten, je hele leven een ode aan God.

Hoofdstuk 195: Blijf bij de les

"Volhardt in het gebed, weest daarbij waakzaam en dankt en bidt tevens voor ons..."
(Kolos. 4:2)

Ik dacht altijd, dat ik de enige was, bij wie het zo was, dat als je bad, dat dan je gedachten soms met je op de loop gingen. En voordat je het wist, was je gebed veranderd in een vakantievisioen of in werkstress, of in...

Paulus, je slaat de spijker op de kop. Als je bidt, moet je soms wat volharding hebben, en je moet soms waakzaam zijn, zodat je blijft bidden. En, als je bidt, doe dat niet alleen voor jezelf, maar ook voor anderen.

Hoofdstuk 196: Het gebed van Epafras

"Epafras laat u groeten, die één der uwen is, een dienstknecht van Christus Jezus, altijd in zijn gebeden voor u worstelende, dat gij moogt staan, volmaakt en verzekerd bij alles wat God wil."
(Kolos. 4:12)

Ik heb nog nooit gehoord, dat er over deze man en dit gebed gepreekt is. Niemand kent hem verder. Zijn naam doemt op en verdwijnt. Maar wat een geweldig voorbeeld voor je gebed. Want deze man bidt dat anderen sterk zullen zijn, zullen staan en volmaakt en zeker in hun wandel met God zullen zijn. Wat een voorbeeld, deze Epafras, wat een bidder.

Hoofdstuk 197: Een kort P.S.

"Een eigenhandige groet van mij, Paulus. Gedenkt mijn gevangenschap. De genade zij met u."
(Kolos. 4:18)

Dit is het slot-'P.S.' van Paulus van de brief aan de Kolossenzen. Het is opmerkelijk, dat hij hier heel duidelijk gebed vroeg voor zijn gevangenschap. Deze slotkreet toont aan, dat het niet makkelijk was. De enorme gigant Paulus laat even een kwetsbaarheid zien, een onverwachte blik in zijn emoties. Niet vaak laten mensen iets diepers zien, maar als dat gebeurt, is dat een kostbaar moment. Het is dan geen zwakte, maar iets, waarvoor wij mogen bidden. 'Heer, gedenk...'; 'Heer, ik denk aan...'

Hoofdstuk 198: God danken voor die ander

“Wij danken God altijd om u allen, wanneer wij u gedenken bij onze gebeden, onophoudelijk gedachtig aan het werk uws geloofs, de inspanning uwer liefde en de volharding uwer hoop op onze Here Jezus Christus voor het oog van onze God en Vader.” (1 Tes. 1:2-3)

Reflecteer eens goed over de mensen, die je kent. Waar kijk je dan naar: hun negatieve kanten of hun positieve kanten? Paulus denkt hier bij het begin van deze brief aan hun bijzondere bijdragen: hun uitwerkingen van het geloof, hun inspanningen gedreven door liefde, hun volharding. Niet alleen wil Paulus aan die mooie persoonlijke kanten denken, maar hij wil dat noemen tegen God en God voor die persoonlijke bijdragen danken. Trek die lijn eens door, wat heb jij God te melden over een ander? Klaagzangen, of kunnen wij van de ander al zijn positieve zaken eens opnoemen? Hoe bevrijdend is het, als je dat doet.

Hoofdstuk 199: Versterking

“Want welke dank kunnen wij Gode over u vergelden voor al de blijdschap, waarmede wij ons om u verblijden voor onze God? Nacht en dag bidden wij vurig, dat wij uw aangezicht mogen zien en voltooiën wat nog aan uw geloof ontbreekt.” (1 Thes. 3:9)

Je kunt wel eens heel erg naar bepaalde mensen verlangen om ze weer eens te zien. Paulus had dat ook en bad vurig om zijn broeders en zusters in Thessaloniki weer te mogen zien. Hij bad ook vurig om deze mensen te mogen dienen en hun geloof verder toe te rusten, en om hen meer geloofskennis en kennis van God te mogen geven. Na dit gezegd te hebben, stelt hij zijn gebed op schrift:

“Hij, onze God en Vader, en onze Here Jezus, bane ons de weg tot u; en u doe de Here toenemen en overvloedig worden in de liefde tot elkander en tot allen - zoals ook wij gezind zijn jegens u -, om uw harten te versterken, zodat zij onberispelijk zijn in heiligheid voor onze God en Vader bij de komst van onze Here Jezus met al zijn heiligen.” (1 Thes. 3:10-12)

Wat een mooi zegenend gebed is dit, je kunt er heel blij van worden.

Hoofdstuk 200: Recept voor een gezond leven

“Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u.” (1 Thes. 5:16-18)

Aan het slot van deze brief komt Paulus nog even met een paar zinnige en korte opmerkingen. Je zou deze 3 adviezen het geheim van een gezond leven kunnen noemen:

- verblijdt u te allen tijde (dus ook als het erg tegenzit)
- bidt zonder ophouden (denk aan het oude kinderliedje: vertel het aan Jezus)
- dankt onder alles (daardoor ben je vrij en kan geen bitterheid je verzuren)

Het beste is om dit maar in praktijk te brengen.

Hoofdstuk 201: Bedolven onder zegengebed

“En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in alle dele onberispelijk bewaard te zijn. Die u roept is getrouw; Hij zal het ook doen. Broeders, bidt ook voor ons.” (1 Thes. 5:23-25)

Paulus eindigt zijn brief met een zegengebed, waarin hij de hoop uitspreekt, dat de broeders en zusters samen met hem voor Gods troon eenmaal zullen staan. Daar hoopt hij hen te ontmoeten, als het hier niet meer lukt. Wat een mooie wens geeft hij hier aan het einde mee. Laten wij elkaar ook dit soort zegenbedes meegeven, want wat een bemoediging put je niet daaruit. Want God zal het ook doen; wat een zekerheid. En dan komt Paulus nog even heel kort uit de hoek: bidt ook voor ons, voor mij. Als wij anderen bedelven onder onze zegen, gebed, daarna kunnen wij ook vragen voor ons te bidden.

Hoofdstuk 202: Een voorbeeld

“Wij behoren God te allen tijde om u te danken, broeders, zoals gepast is, omdat uw geloof zeer toeneemt en u aller liefde jegens elkander sterker wordt, zodat wij zelf over u roemen bij de gemeenten Gods, vanwege uw volharding en uw geloof onder al uw vervolgingen en de verdrukkingen, die gij doorstaat.” (2 Thes. 1:3-4)

Hoe paradoxaal: sterker door strijd. En wat voor strijd: vervolging en verdrukking. Dat staat zo heel ver van je vandaan. Toch worden ook vandaag christenen ergens op deze wereld vervolgd. Ook zij zullen zich wel eens afvragen: ‘Als er nu een God is, die van mij houdt, hoe kan dit dan...’. We mogen weten, dat niets ons kan scheiden van de liefde van Jezus. En Zijn liefde staat niet haaks op moeiten, beproevingen, of erger. Maar is het erger? Voor Paulus is dat allemaal een reden om steeds God te danken voor deze mensen in Thessaloniki, dit nogal wat doormaakten. Hij dankt God, omdat hij ziet, dat juist door die ellende hun geloof toeneemt en niet afneemt; hij ziet dat de liefde en zorg toeneemt en niet afneemt. Het is zelfs zo opmerkelijk, dat Paulus er overal over vertelt: ze zijn een voorbeeld van troost en kracht. En dat is ook nu nog zo.

Hoofdstuk 203: Waardig achten

“Hiertoe bidden wij ook te allen tijde voor u, dat onze God u de roeping waardig achte en met kracht alle welgevallen in het goede en het werk des geloofs volmake opdat de naam van onze Here Jezus Christus in u verheerlijkt worde.” (2 Thes. 1:11)

Bid jij wel eens voor iemand, dat God hem waardig zal achten voor iets bijzonders? Hier gaat het over een bijzondere roeping van God, het gaat over kracht, het gaat over het goede doen, en over het werk van het geloof. Niet dat die persoon daar eer door zal ontvangen. Zo iemand is middel, geen doel. Alle eer gaat tenslotte naar Jezus. Want wanneer al die mooie en bijzondere dingen door ons gebeuren, zal Jezus daardoor verheerlijkt worden. Dat mogen wij dan ook heel duidelijk maken: Deo gloria, aan God alle eer. En daar moeten wij ons heel bewust van zijn, of wij nu onze taak doen in het verborgene, of dat wij nu maatschappelijk bekend zijn: aan God alle eer.

Hoofdstuk 204: Zekerheid

“Maar wij behoren God te allen tijde om u te danken, door de Here geliefde broeders, dat God u als eerstelingen Zich verkoren heeft tot behoudenis, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid.” (2 Thes. 2:13)

Dit dankgebed laat zien, dat het voor Paulus duidelijk was, dat deze gelovigen in Thessaloniki behouden waren. Dat is pas een zekerheid om voor te danken. En hoe loopt dit proces van behoudenis? Dat is door ‘heiliging door de Heilige Geest’ en ‘geloof in de waarheid’. Hier grijpen een paar dingen in elkaar: Gods werk (Heilige Geest) in ons en ons vasthouden (geloof) in Jezus (Hij is DE waarheid).

Naast deze oproep tot een dankgebed, gaat Paulus even later voor in een gebed:

“En Hij, onze Here Jezus Christus, en God, onze Vader, die ons heeft liefgehad en ons eeuwige troost en goede hoop door zijn genade verleend heeft, trooste uw harten, en make ze sterk in alle goed werk en woord.” (2 Thes. 2:16-17)

En dat gebed mag iedereen ook nu nog bemoedigen: troost ontvangen en sterk zijn en het goede doen.

Hoofdstuk 205: Voortgang

“Voorts broeders, bidt voor ons, dat het woord des Heren snelle voortgang hebbe en verheerlijkt worde, evenals bij u, en dat wij bewaard blijven voor de wargeesten en slechte mensen: want trouw vindt men niet bij allen.” (2 Thes. 3:1-2)

Voortgang, vaart roept vaak tegenkrachten op, of mensen, die niet anders dan meelopers zijn. Iets moois zuigt vaak ook wargeesten aan. Het is opmerkelijk dat Paulus daar gebed voor vraagt, om voor dit soort mensen bewaard te worden. Waarom? Omdat ze heel veel energie en tijd vreten. Die tijd en energie kan beter in de juiste zaken gestoken worden: dat het Evangelie voortgang zal hebben. We zullen dus net als Paulus moeten bidden voor inzicht, want ook vandaag trekt het mooie en goede nog steeds wargeesten en slechte mensen.

Hoofdstuk 206: Vrede

“En Hij, de Here des vredes, geve u de vrede, voortdurend, in elk opzicht. De Here zij met u allen.”
(2 Thes. 3:16)

Deze vredeswens, dit gebed om vrede is interessant. Want het spreekt niet alleen over vrede met God, maar vrede in ieder opzicht, dat is: in ieder aspect; dus ook maatschappelijke vrede. Te makkelijk wordt door gelovigen alleen maar gebeden voor vrede met God. Maar er is net zoveel te bidden voor vrede in de maatschappij, voor vrede in plaats van oorlog, voor vrede in plaats van geweld, voor vrede op en in het werk, voor vrede op straat, voor politieke vrede...

Hoofdstuk 207: Ommekeer

“Ik breng dank aan Hem, die mij kracht gegeven heeft, Christus Jezus, onze Here, dat Hij mij getrouw geacht heeft, daar Hij mij in de bediening gesteld heeft, hoewel ik vroeger een godslasteraar en een vervolger en een geweldenaar was.” (1 Tim. 1:12)

In dit dankgebed zet Paulus twee dingen tegenover elkaar. Dat ondanks zijn zeer discutabele verleden, God iets in hem zag. God gaf hem later de kracht om een bediening, bijzondere opdracht te hebben. Danken wij ook God, als we zien, dat iemands bekering hem laat veranderen? Danken wij God ook, als God zo'n veranderde mens wil gebruiken? Van een vervolger tot verkondiger, die bovendien veel lijden te verduren kreeg. Het kan raar lopen in Gods Koninkrijk. Maar geloof, dat gebed en bekering veel vermag.

Hoofdstuk 208: De publieke ruimte

“Ik vermaan u dan allereerst smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen, voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat wij een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en waardigheid.” (1 Tim. 2:1-2)

Dit is een vaak vergeten bladzijde uit de Bijbel. We hebben ons zo laten afschrikken door de z.g. scheiding tussen kerk en staat, dat we vaak alleen nog maar bidden voor wat gebeurt op het christelijke erf. Maar dit is een fout concept. Er is geen scheiding tussen het seculiere en sacrale. Alles is Gods domein. Dus we hebben alle vrijheid en de opdracht om te bidden voor de publieke ruimte, voor de politiek, voor de machthebbers, voor de overheid, voor B&W, voor de politie, voor het kabinet, voor de verkiezingen, voor...

En wat moet het resultaat zijn van al die gebeden? Rust, vrede, waardigheid, een samenleving waarin solidariteit en naastenliefde beoefend kunnen worden...

Wat een fantastische oproep is dit bijbelvers.

Hoofdstuk 209: Attitude

“Ik wil dan, dat de mannen op iedere plaats bidden met opheffing van heilige handen, zonder toorn en twist.” (1 Tim. 2:8)

Het opheffen van handen is een teken van zegen en een teken van overgave. Je kunt beter zo bidden dan met een gebalde vuist. Blijkbaar doen mensen dat wel eens. Daarnaast refereert het tweede deel van dit bijbelvers: laat geen toorn of twist in je hart zijn, als je bidt. Waarom niet? Omdat je dan niet open staat voor andere inspiratie van de Heilige Geest, omdat die boosheid je vasthoudt, omdat het gewoon je gebed verhindert. Het bijbelvers refereert eigenlijk aan ruzie tussen mensen. Het sluit dus niet uit, dat je je boosheid over bepaalde zaken niet tegen God kunt uiten, lees nog maar eens hierover wat psalmen na.

Hoofdstuk 210: Ruimte

“Want alles wat God geschapen heeft, is goed en niets daarvan is verwerpelijk, als het met dankzegging aanvaardt wordt: want het wordt geheiligd door het woord Gods en door gebed.”
(1 Tim. 4:4)

Waar doelt dit op? In de verzen ervoor vertelt Paulus, dat er valse leringen zullen komen, die b.v. het huwelijk (sexualiteit) laag zullen achten, maar ook zo over eten zullen spreken. Vaak prediken zij een soort 'hogere kennis (gnosis)', maar laat je niet bedotten. ALLES dat er is mogen wij onder dankzegging genieten. Wat een fantastische ruimte geeft dit en wat een ontspanning. Want er zijn zelfs christenen, die als ze van iets genieten, zichzelf zondig vinden... Genieten mag, het is deel van Gods zegeningen.

Hoofdstuk 21 I: Prioriteit

“Een ware weduwe dan, die alleen staat, heeft haar hoop op God gevestigd en volhardt in haar smekingen en gebeden dag en nacht; doch zij, die een los leven leidt, is levend dood.” (1 Tim. 5:5)

Het klinkt eerst wat hard, als je dit zo leest. Maar laten we het even in de juiste context zetten van die tijd. Weduwen werden onderhouden door kinderen of andere familie. In ruil voor onderdak en eten hielp de weduwe mee in de huishouding, opvoeding, verzorgen van de was en de tuin (eten). Ze was dus behoorlijk bezig. Alleenstaande weduwen werden een probleem in de gemeente. Want de kerk zorgde voor het onderhoud van deze alleenstaanden, een hele nobele daad van naastenliefde. Het effect was, dat deze alleenstaanden opeens alle tijd van de wereld hadden en gingen roddelen, anderen van hun taak, arbeid of zorg afhouden of een sexueel los leven gingen leiden. En dat laatste kon dus helemaal niet, daar ze van de gemeente en mensen misbruik maakten. Laten die alleenstaande weduwen dan prioriteiten stellen. Als ze dan echt niets zinnigs weten te doen, laten ze dan maar dag en nacht gaan bidden.

Hoofdstuk 212: Blijvend verbonden

“Ik breng dank aan God, die ik, evenals mijn voorouders, met een rein geweten dien, dat ik u onophoudelijk mag gedenken in mijn gebeden, nacht en dag.” (2 Tim. 1:3)

Paulus had een indrukwekkende band met Timotheus, die voor hem als een zoon was. Hij brengt die band tot uitdrukking in gebed. Deze twee mensen misten soms elkaar. Timotheus was vaak met Paulus op reis meegeweest. Iedereen, die op tour geweest is met de Continentals, weet wat een band daaruit kan ontstaan een leven lang. Hoe mooi en kostbaar zijn deze ervaringen. Paulus heeft op zeker moment Timotheus niet meer gezien. Ze bleven schrijven. Ze bleven voor elkaar bidden. En dat zonder bijvoegwoord of bijgedachte: rein, door Jezus, de dienst aan God.

Hoofdstuk 213: Wees wijs

“Schuw de begeerten der jeugd en jaag naar gerechtigheid, naar trouw, naar liefde en vrede met hen, die de Here aanroepen uit een rein hart.” (2 Tim. 2:22)

Timotheus was jong, Paulus geeft hem een wijze raad. Als je jong bent, kan er zoveel zijn, dat aan je trekt en spannend of interessant lijkt. Dus heb de moed om verder te kijken dan allerlei spannende, tijdelijke begeerten. Nog veel spannender en nog veel begerlijker zijn dingen, die eeuwig overeind blijven: gerechtigheid, trouw, liefde, vrede, gebed, een rein hart. Op dat pad is meer te beleven dan op het oppervlakkige pad van kortstondige bevredigingen.

Hoofdstuk 214: Danken voor wat in anderen gebeurt

“Ik dank mijn God te allen tijde, als ik u in mijn gebeden gedenk, daar ik hoor van uw liefde en van uw trouw, die gij hebt jegens de Here Jezus en al de heiligen, biddende, dat uw gemeenschap in het geloof zich werkzaam tone in een grondig kennen van al het goede, dat in ons naar Christus uitgaat.” (Filemon 4)

Het is een bemoedigend vers om te zien, hoe je God mag danken en bidden, als je de fantastisch mooie ontwikkelingen ziet in iemands leven of karakter. En zo mogen wij elkaar bemoedigen in het goede.

Hoofdstuk 215: Gebed om vrijlating

“Maak tevens ook huisvesting voor mij gereed, want ik hoop, dankzij uw gebeden, u te worden teruggegeven.” (Filemon 22)

Gebed kan grote gevolgen hebben. In dit geval heeft gebed bewerkstelligd, dat Paulus werd vrijgelaten. Gebed kan inwerken op allerlei situaties. Maar nooit hoeven wij verhoring te verwachten als het om egoïstische sinterklaas-wensen gaat.

Hoofdstuk 216: Sluit je niet af

“Heden, indien gij Zijn stem hoort, verhardt uw harten niet.” (Hebr. 4:7)

Weer zo'n bijbelvers, dat je erop wijst, dat je God niet buiten moet sluiten, als Hij je gebed beantwoordt. Verhardt dan niet in je eigen wensen, verhardt niet in je eigenwijze koers, verhardt niet in slechte en verwerpelijke zaken.

Hoofdstuk 217: We mogen voor God verschijnen

“Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd.” (Hebr. 4:16)

Toetreden tot deze troon der genade, tot God, is ook een vorm van bidden. Weet waar je verschijnt, als je bidt: voor Gods troon. Is dat dan een angstig moment, vanwege een oordeel, zonde? Nee, het is de troon van genade. We kunnen en mogen voor God verschijnen om met Hem te spreken. En let op: er is hulp, alleen wel op Gods moment.

Hoofdstuk 218: Verlost vanuit angst

“Tijdens zijn dagen in het vlees heeft Hij (Jezus) gebeden en smekingen onder sterk geroep en tranen geofferd aan Hem, die Hem uit de dood kon redden, en Hij is verhoord uit zijn angst, en zo heeft Hij, hoewel Hij de Zoon was, de gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden, en toen Hij het einde had bereikt, is Hij voor allen, die Hem gehoorzamen, een oorzaak van eeuwig heil geworden.” (Hebr. 5:7-9)

Dit is vaak ons eigen grote probleem: waarom gebeuren bepaalde zaken? In deze bijbeltekst zie je, dat Jezus als gebedsverhoring kreeg verlossing van Zijn angst, maar Hij moest de bittere weg tot het einde gaan, dus tot in de dood. God had Hem een weg zonder lijden kunnen laten gaan, maar dat had de mensheid niet geholpen. Deze situatie kan soms tot troost zijn: wat is het grotere doel van de ellendige situatie, waarin je zit; vaak zie je dat pas achteraf. We worden ook vertroost door de worsteling van Jezus: ook Hij was bang, ook Hij heeft in Zijn gebeden geworsteld en geroepen tot God... Dat beeld helpt mij enorm.

Hoofdstuk 219: Eindelijk contact

“Daarom kan Hij (Jezus) ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.” (Hebr. 7:25)

We kunnen bij God komen, we kunnen God leren kennen, we kunnen God ontmoeten. Gebed is daarin de weg. En dat gaat via Jezus Christus. Want als mens zijn wij onvolkomen om bij de volmaakte God te kunnen komen. Dankzij Jezus kan dat wel. Hij is onze pleitbezorger, onze connector. Dankzij Hem is er 'first and final contact'.

Hoofdstuk 220: Iedereen kan bidden

“Want allen zullen zij Mij kennen, van de kleinste tot de grootste.” (Hebr. 8:11b)

Zo'n klein regeltje kan je opeens heel erg aanspreken. Het kennen van God, het spreken met God is niet langer in handen van een elite, bijzonder opgeleiden, en het vraagt geen aparte kwalificaties. Iedereen kan God kennen, iedereen kan bidden: klein en groot, jong en oud, het maakt niet uit wie of wat je bent. Niemand is te min, of te dom, of te arm, of te ellendig. (Dat wij vrijmoedig tot God mogen gaan, lees je b.v. in Hebr. 10:19-22.)

Hoofdstuk 221: Eerbied en ontzag

“Laten wij derhalve, omdat wij een onwankelbaar koninkrijk ontvangen, dankbaar zijn en hierdoor God vereren op een Hem welbehagelijke wijze met eerbied en ontzag.” (Hebr. 12:28)

God vereren, met God spreken, bidden met eerbied en ontzag. Je hoort wel eens in gebedssamenkomsten dat mensen op zodanige wijze bidden alsof ze ‘met God op school hebben gezeten’. Ze zijn God aan het vertellen, wat Hij nu maar eens even moet gaan doen. Zo is het natuurlijk niet. God is God. Hij geeft ons de eeuwigheid : een nieuwe hemel, een nieuwe aarde, een nieuwe stad, een nieuw rijk gebaseerd op liefde en gerechtigheid... Fantastisch, want daar gaat het uiteindelijk om. Laten we dan in dit leven God, de Heer der heerscharen met eerbied en ontzag tegemoet treden in ons gebed.

Hoofdstuk 222: Gebed als vrucht

“Laten wij dan door Hem (Jezus) Gode voortdurend een lofoffer brengen, namelijk de vrucht onzer lippen, die zijn naam belijden.” (Hebr. 13:15)

God wil graag van ons horen. Dat is een bijzonder gewaardeerde vrucht. Hij wil ons graag horen spreken, bidden, zingen, ...

Hoofdstuk 223: Een goed geweten

“Bidt voor ons, want wij vertrouwen, dat wij een goed geweten hebben, daar wij in alle opzichten de rechte weg willen gaan.” (Hebr. 13:18)

Mooi om zo voor elkaar te kunnen bidden. Dat kan in alle vrijmoedigheid als je weet, dat die ander de rechte weg wil gaan. Want hoe kun je bidden voor oneerlijke zaken? De rechte weg gaan geeft een goed geweten, de rechte weg gaan geeft ruimte en zekerheid voor gebed. Er zijn mensen die worstelen met hun geweten. Het antwoord op die vraag komt door te bedenken of je een rechte weg gaat.

Hoofdstuk 224: Gebed om wijsheid

“Indien echter iemand van u in wijsheid tekortschiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden. Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende.” (Jac. 1:5-6)

Eigenlijk schiet iedereen tekort in wijsheid. Dan mogen wij God erom vragen meer wijsheid te geven. En God doet dat ook. Je ontvangt als je niet twijfelt. Wijsheid is één van de gaven van de Heilige Geest, feitelijk is de Heilige Geest een soort ‘timmerkist’ met 9 gaven (instrumenten), zie hiervoor I Kor. 12:4-11. Gods Geest mogen we ontvangen als sturende kracht, energie op de weg van God.

Hoofdstuk 225: Je mond, vriend of vijand?

“Maar de tong kan geen mens bedwingen. Zij is een onberekenbaar kwaad, vol dodelijk venijn. Met haar loven wij de Here en Vader en met haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis Gods geschapen zijn: uit dezelfde mond komt zegening en vervloeking voort.” (Jac. 3:8-10)

Dit is iets om wel eens over na te denken. In bijeenkomsten, op tours, in gemeenten en kerken loven wij de Heer van harte en uitbundig bidden wij, maar even later kunnen wij iemand met onze woorden vermoorden. Hoe kun je dus die tong bedwingen? Niet om je tong uit te rukken, maar om discipline te leren. En de Heilige Geest wil je de kracht daarvoor geven. Soms moet je andere attitudes leren (b.v. niet gelijk iemand voor rotte vis uitmaken). Borrelt er van alles in je op, schakel door naar God, vraag om liefde en wijsheid, alvorens te antwoorden. Uiteraard sluit dit niet een eerlijk en open gesprek uit. Maar een gesprek is wat anders dan iemand de ‘volle laag’ geven. Een wijs stukje om in je gebed te overdenken.

Hoofdstuk 226: Eerlijk zijn

“Waaruit komt bij u strijden en vechten voort? Is het niet hieruit: uit uw hartstochten? Gij begeert, doch gij hebt niet; gij zijt moorddadig en naijverig en gij kunt er niets mede verkrijgen; gij vecht en gij strijdt. Gij hebt niets, omdat gij niet bidt. Of gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt, om het in uw hartstochten door te brengen.”

”Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen. Reinigt uw handen zondaars, en zuivert uw harten, gij, die innerlijk verdeeld zijt.” (Jac. 4:1-3, 8)

Dit bijbelgedeelte toont aan, dat als jij God allerlei egoïstische gebeden zendt, Hij je niet verhoort. Dus is het goed je steeds af te vragen, wat bid je, waarom bid je, waarvoor bid je, waartoe bid je? Er zijn mensen, die denken, dat zij in hun gebeden zelfs raceauto's en paarden kunnen claimen. God honoreert nooit luxe-zaken. Als je het geld hebt, moet je dat zelf maar kopen, God houdt zich niet met dat soort zaken bezig. Laten we dus oppassen voor onze hartstochten, onze hebzucht en zelfzucht, want het infiltreert heel makkelijk je gebeden. En laten we ons van dat soort zaken reinigen om echt tot God te kunnen naderen.

Hoofdstuk 227: Gezond

“Heeft iemand onder u leed te dragen? Laat hij bidden. Is iemand blij te moede? Laat hij lofzingen.”
(Jac. 5:13)

Jacobus geeft hier in twee regels een heel praktisch recept voor geestelijke gezondheid. Bij een bepaalde ervaring hoort blijkbaar een bepaalde uiting. Door dat te doen, houdt het je in balans.

Hoofdstuk 228: Gezondheid

“Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam des Heren. En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten. En als hij zonden heeft begaan, zal hem vergiffenis geschonken worden. Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt. Het gebed van de rechtvaardige vermag veel, doordat er kracht aan verleend wordt. Elia was slechts een mens zoals wij en hij bad een gebed, dat het niet regenen zou, en het regende niet op het land, drie jaar en zes maanden lang; en hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen.” (Jac. 5:14-18)

Als je deze teksten uit elkaar rukt, dan wordt er al heel snel voor zieken gebeden en met desastreuze gevolgen, want ze genezen niet. Lichaam, geest en ziel zijn nu eenmaal verknoopt, dus moet je je goed verdiepen, wat nu eigenlijk de oorzaken zijn van een symptoom: ziekte. Heel veel ziekten hebben psychische oorzaken, daar moet eerst aan gewerkt worden. Eerst moeten de geest en ziel helen. De grootste veroorzaker van veel aandoeningen is zonde. Zonden moeten beleden worden, de schade voor anderen zoveel mogelijk hersteld, dan zijn wij ‘rechtvaardig in bijbelse zin’. Daarna komen de aspecten van de lichamelijke ziekte, want zonder herstel van de geest, ziel blokkeert dat lichamenlijk herstel. Uiteraard zijn er ziekten, die hele andere oorzaken hebben. Het is dus verstandig en wijs geen simpele visie te hebben op ziekte, gebed, genezing.

Hoofdstuk 229: Levende hoop

“Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen is weggelegd voor u.” (1 Petrus 1:3-4)

Dit lofgebed van Petrus stapelt heel wat mooie zaken op elkaar, waar je heel blij en dankbaar van kunt worden. Petrus schetst ons in korte lijnen het doel van ons leven: om een levende hoop te zijn. Wij zijn die hoop, wij laten die hoop zien, wij zijn het levende bewijs.

Hoofdstuk 230: Serieus

“En indien gij Hem als Vader aanroept, die zonder aanzien des persoons oordeelt, wandelt dan in vreze de tijd uwer vreemdelingschap.” (1 Petrus 1:17)

Ja, we verstoppen ons wel eens achter de mooie woorden van onze gebeden. Speel met God geen verstoppertje, probeer Hem ook niet voor je karretje te spannen, want Hij doorziet het, en oordeelt alles volledig eerlijk zonder aanzien des persoons (er zijn geen ‘witte voetjes’ te halen). Dus leef, spreek, handel en bid niet oppervlakkig, zolang wij hier op aarde zijn.

Hoofdstuk 231: Mannen opgelet

“Desgelijks gij, mannen, leeft verstandig met uw vrouwen, als met brozer vaatwerk, en bewijst haar eer, daar zij ook mede-erfgenamen zijn van de genade des levens, opdat uw gebeden niet belemmerd worden.” (1 Petrus 3:17)

Mannen kunnen wel eens neerzien op vrouwen in het algemeen of op hun vrouw. Dat kun je niet op de Bijbel baseren. Er is geen ruimte voor een mannelijke arrogantie of meergevoel. God wil, dat mannen de vrouwen, hun eigen vrouw respecteren en hoogachten. Doen zij dat niet, dan worden hun gebeden geblokkeerd; met andere woorden, God luistert niet naar die mannen. Een interessante passage om eens over na te denken, want er is nog heel veel, waar mannen vrouwen van uitsluiten: gelijke betaling, gelijke rechten, gelijke ambten. Let dus op, wat God hierover zegt: faal niet in respect.

Hoofdstuk 232: Bezinning

“Het einde aller dingen is nabijgekomen. Komt dus tot bezinning en wordt nuchter, opdat gij kunt bidden. Hebt bovenal bestendige liefde jegens elkaar.” (1 Peterus 4:7)

Bezinning is wellicht hier de sleutel. Want hoe makkelijk worden mensen en zeker gelovigen niet meegesleurd door allerlei golven van emoties, of allerlei nieuwe golven van een ‘leer’. Matig je in allerlei uitspraken, fanatisme is je grootste vijand (want het maakt je blind voor voortschrijdend inzicht en de fluistering van de Geest), respecteer andere opinies over dezelfde teksten en thema’s. Hebt dus lief, ook al denkt/is die ander heel verschillend.

Hoofdstuk 233: Belijden (I)

“Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.” (1 Joh. 1:9)

Er is belijden aan elkaar en er is belijden aan God. Dat belijden aan God is een vorm van bidden. In al ons roepen tot God en vragen aan God is het van belang regelmatig een stap op de plaats te maken en om aan God je zonden te belijden. Niemand is volmaakt, dus dat betekent dat we eerlijk moeten zijn, ook in ons falen, ook in onze fouten. God vergeeft op basis van die eerlijkheid: je belijden.

Hoofdstuk 234: Belijden (2)

“Al wie belijdt, dat Jezus de Zoon van God is - God blijft in hem en hij in God.” (1 Joh. 4:15)

Dit is een ander belijden dan schuld erkennen: dit is erkennen, bekennen, getuigen. Dus wie duidelijk zegt (erkennen en doen), dat Jezus de Zoon van God is - God zal in deze persoon zijn, en die persoon is van/in God. En dat is dan de basis voor gebed, de dialoog met God. Wil je dus zeker zijn dat God in jou is en jij met God bent? Erken dat Jezus Gods Zoon is en je Heer. Dan weet je ook, dat je met God kunt spreken.

Hoofdstuk 235: Vrij om te bidden

“God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem.”

“Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit; want de vrees houdt verband met straf en wie vreest, is niet volmaakt in liefde.” (1 Joh. 4:16b,18)

Er zijn hele groepen doodsbang voor God. En de vraag is waarom? Soms blijkt dat de term ‘de vreze des Heren’ wordt vervangen door angst. Wel, de vreze des Heren is niets anders als groot respect hebben voor God, eerlijk en open met Hem omgaan en Hem gehoorzamen. Je hoeft geen vrees voor God te hebben. Fantastisch, je bent vrij om tot God te gaan, vrij om met God om te gaan, vrij om te spreken met God. De volmaakte liefde, dat is eigenlijk Jezus Christus, verlost je van angst, straf en oordeel. Meer nog: als je je hart opent voor Hem, dan zal Jezus je leven gaan vullen met Zijn liefde. En dankzij die liefde kunnen wij anderen ook gaan liefhebben en daden van liefde, barmhartigheid gaan doen. Dit is een levenslang proces en de basis van communicatie, gebed met God; liefde tot God, God’s liefde voor jou zijn daarvoor fundamenteel.

Hoofdstuk 236: Bidden naar Gods wil

“En dit is de vrijmoedigheid, die wij tegenover Hem hebben, dat Hij, indien wij iets bidden naar zijn wil, ons verhoort. En indien wij eten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, weten wij, dat wij de beden verkregen hebben, die wij van Hem hebben gebeden.” (1 Joh. 5:14-15)

Het lijkt net een stukje algebra, als je dit zo leest. Eigenlijk komt het hier op neer: wordt je gebed verhoort, dan weet je dat dit een gebed naar Gods wil was. Wordt het niet verhoord, dan is het niet naar Gods wil. En dat laatste staat op gespannen voet met hoe wij zelf tegen gebed aankijken en er maar op los bidden. We ratelen soms maar door en bedelven God onder onze ervaringen, wensen, enz. Daar is natuurlijk niets mis mee om van je af te praten. Maar zouden we soms niet graag verhoorde gebeden willen zien? Hier ligt een fundamentele vraag. Want als we eerst eens even, alvorens te bidden, ons zouden afvragen hoe God over dat onderwerp/je verzoek zou denken, dan kan het zijn, dat er heel wat minder gefrustreerde gelovigen rond zouden lopen omdat hun gebeden niet verhoord worden. Vraag je maar eens af voor je gaat bidden: is dit naar Gods wil? Is het onbaatzuchtig of zelfzuchtig? Wil je macht of dienen? Is het naar Gods wil?

Hoofdstuk 237: Mooi

“Geliefde, ik bid, dat het u in alles wel ga en gij gezond zijt, gelijk het uw ziel wel gaat.” (3 Joh. 2)

Johannes stuurt een soort ‘briefkaart’ aan ene Gajus. Hierboven staat de openingszin. Mooi hè! Kijk, dat zijn nou eens opmerkingen, die je warm, blij en dankbaar maken. We kunnen hier iets van leren, hoe we soms anderen tegemoet mogen treden: ik bid, dat het je goed gaat; ik bid, dat je zegen en succes zult hebben; ik bid, dat je erin zult slagen; ik bidt... Als Nederlander doen we zo vaak het omgekeerde: we beginnen zo vaak eerst met negatieve kritiek of azijn; en iedereen, die wat durft, wordt afgemaaid. Laten we dus van dit mooie voorbeeld leren, elkaar het beste toe te bidden; ook als je de ander niet helemaal begrijpt of helemaal niet begrijpt, of indien je met hem niet eens bent.

Hoofdstuk 238: Opbouw

“Maar gij, geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof en door te bidden in de Heilige Geest, verwachtende de ontferming van onze Here Jezus Christus ten eeuwigen leven.” (Judas 20-21)

Hoe kun je blijven liefhebben, want dat valt niet altijd mee. Teleurstellingen, vervelende ervaringen, trauma's kunnen je pad kruisen. Dus hoe ga je daar mee om? Hierboven staat een interessant recept:

- bouw je eigen geloof op; dat doe je b.v. door bijbellezen, wandelen in de natuur en zo contact met de schepping en met God zoeken, enz.
- bid in de Heilige Geest. Gebed helpt om in de liefde van God te blijven.
- houd verwachting, blijf de grote lijnen, de grote idealen/verhalen/doelen vasthouden
- blijf geloven in ontferming, in het goede
- verwacht het eeuwige leven, dat tilt je boven alles uit, want er komt een andere wereld, een rijk met gerechtigheid

Door dit allemaal te doen, kun je in Gods liefde blijven.

Hoofdstuk 239: Gebed van Judas

Nee, niet de Judas, die Jezus verraden heeft, maar een broer van Jacobus (discipel en apostel). Deze Judas komt niet bij je met een Judaskus, verraad, maar met een prachtig slotgebed/zegenbede aan het einde van zijn briefje, Judas 24-25:

“Hem (God) nu, die u voor struikelen kan behoeden en onberispelijk doen staan voor zijn heerlijkheid in grote vreugde, de enige God, onze Heiland, zij door Jezus Christus, onze Here, heerlijkheid, kracht en macht voor alle eeuwigheid, en nu en in alle eeuwigheden! Amen.”

Hij bidt ons een mooie belofte toe: onberispelijk staan, niet struikelen, heerlijkheid, vreugde... Fantastisch, dit gebed.

Hoofdstuk 240: Gebed van Johannes

Johannes, de laatste apostel, die nog in leven is, zit gevangen op het eiland Patmos. Hier krijgt hij een uniek vergezicht van wat in de toekomstige tijden zal gaan gebeuren. Dat lees je in 'De Openbaring van Johannes', het laatste Bijbeldeel. Johannes opent met het volgende zegengebed:

“Genade zij u en vrede van Hem, die is en die was en die komt, en van de zeven geesten, die voor zijn troon zijn, en van Jezus Christus, de getrouwe getuige, de eerstgeborene der doden en de overste van de koningen der aarde. Hem, die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door zijn bloed - en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt - Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden! Amen.” (Openb. 1:4-6)

Hoofdstuk 24 I: Maaltijdgebed

Johannes schrijft aan het begin van zijn 'Openbaring' 7 briefjes naar 7 bekende gemeenten. Deze briefjes typeren vermoedelijk ook 7 tijdperken uit de kerkgeschiedenis. Volgens sommige bijbelleraars slaat de laatste brief aan Laodicea op ons tijdperk. In deze brief aan Laodicea staat op zeker moment het volgende (Openb. 3:20):

“Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.”

Bij een maaltijd wordt alles open en eerlijk gesproken, en praten kan heel duidelijk ook een gebed zijn. Dat de Eeuwige bij ons binnen wil komen en zo vertrouwelijk en vriendschappelijk met ons wil omgaan, is ongelooflijk, groots, kostbaar, onthutsend. Soms moet je met je eigen lawaai stoppen om de liefdevolle klop op je deur te horen, God, die bij jou binnen wil komen. Nee, Hij breekt niet in, of beukt de deur in, dat doen alleen rovers. Hoe vreemd het ook moge klinken, die almachtige God houdt zoveel van je en respecteert je zoveel, dat Hij netjes blijft wachten en klopt; wacht om met je te spreken en te eten; bij jou, thuis.

Hoofdstuk 242: Alles en iedereen aanbidt

De scènes over wat zich in de hemel en op aarde zal gaan afspelen, wisselen elkaar snel af, als je 'Openbaring' leest. Het moet je opvallen dat in toenemende mate God aanbeden zal worden:

- er zijn 24 oudsten op tronen, rond de troon van God; zij werpen zich neer om God te aanbidden (4:4, 10; 5:8, 14; 11:16; 19:4)
- er zijn 4 dieren voor Gods troon, die God aanbidden (4:6-9)
- de engelen aanbidden, enorme aantallen (5:11; 7:11)
- alle schepselen in hemel en op aarde en onder de aarde en alles wat leeft in de zee aanbidden (5:13)
- een schare mensen, die niemand tellen kon, aanbidden (7:9). Het is opmerkelijk, dat hier extra genoemd wordt: '*uit alle volken en stammen en natiën en talen*'; dus ook het etnische conflict is eindelijk opgelost; eenheid in diversiteit. Een andere grote schare, die aanbidt, staat genoemd in 19:1, 6.
- martelaren aanbidden (7:13-17)

Het is interessant ook nog eens na te lezen WAT zij allemaal bidden, als zij neerknielen, zich neerwerpen.

Feitelijk komt alles en iedereen tot aanbidding: letterlijk de hele schepping. Of je het wilt of niet, alles en iedereen zal eenmaal één zijn in de aanbidding van God. Een interessante gedachte, als je bepaalde bevolkingsgroepen minder sympathiek vindt, of als je niet zo om vogels, dieren of vissen geeft. En persoonlijk zie ik er naar uit, van die enorme scharen deel uit te maken, dat wordt pas een happening.

Hoofdstuk 243: Reukwerk is gebed

“En de 24 oudsten wierpen zich voor het Lam (=Jezus) neder, hebbende elk een citer en gouden schalen, vol reukwerk; dit zijn de gebeden der heiligen.” (Openb. 5:8)

In het O.T. heeft in de tempeldienst reukwerk een hele duidelijke functie. Er zijn nadrukkelijke richtlijnen voor. Maar zoals die hele tempeldienst een afschaduwing is van wat nog moest komen in het N.T., is de vraag, waar het reukwerk op duidt. Wel, het zijn gebeden. Gebeden blijken voor God een speciale essentie te zijn, welriekend, prachtig, de eeuwigheid verlichtend.

Het wordt nogmaals genoemd:

“En er kwam een andere engel, die met een gouden wierookvat bij het altaar ging staan, en hem werd veel reukwerk geschonken om het te geven, met de gebeden van alle heiligen op het gouden altaar voor de troon. En de reuk van het reukwerk, met de gebeden der heiligen, steeg uit de hand van de engel voor Gods aangezicht op.” (Openb. 8:3-4)

Tenslotte nog iets over van wie die gebeden zijn, ze zijn van heiligen. Wie zijn heiligen? De grote mensen uit de kerkgeschiedenis? Die ook, maar iedereen, die de Heer wil volgen, heiligt zich; dat betekent: zet zich ‘apart’ voor een bijzonder doel. Ze zijn geheiligd door het bloed van Jezus Christus en in de eeuwigheid krijgen ze nieuwe klederen en zullen God dienen en met Hem ‘regeren’. Jij en ik zijn dus heilig, maar we zijn niet ‘heilige boontjes’ (hypocriete nepchristenen).

Hoofdstuk 244: Gebed der martelaren

“En ik zag onder het altaar de zielen van hen, die geslacht waren om het woord van God en om het getuigenis, dat zij hadden. En zij riepen met luide stem en zeiden: Tot hoelang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet aan hen, die op de aarde wonen? En aan elk hunner werd een wit gewaad gegeven, en hun werd gezegd, dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het getal vol zou zijn van hun mededienstknachten en hun broeders, die gedood zouden worden evenals zij.” (Openb. 6:10-11)

Dit lijkt op een goedkoop afschepen. Maar het gebed der martelaren werkt wel degelijk wat uit. God wreekt op zeker moment hun bloed aan de goddeloze mensen op aarde.

En de martelaren krijgen een speciale behandeling:

“Dezen (gekleed in witte gewaden, vs. 13) zijn het, die komen uit de grote verdrukking (de laatste vervolging maakt vele martelaren); daarom zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in zijn tempel; en Hij, die op de troon gezeten is, zal zijn tent over hen uitspreiden. Zij zullen niet meer hongeren en niet meer dorsten, ook zal de zon niet op hen vallen, noch enige hitte, want het Lam, dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en hen voeren naar waterbronnen des levens; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen.” (7:14-17)

Zij krijgen een speciale plek en een speciale behandeling, hoe troostrijk en rechtvaardig.

Hoofdstuk 245: Bidden tot afgoden, bekering nodig

“En wie van de mensen overgebleven waren, die niet gedood waren door deze plagen, bekeerden zich toch niet van de werken hunner handen, om de boze geesten niet meer te aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, noch horen of gaan; en zij bekeerden zich niet van hun moorden, noch van hun toverijen, noch van hun hoererij, noch van hun dieverijen.” (Openb. 9:20-21)

Je hoort het wel eens ‘als er God is, waarom rekt hij dan niet af met...’. Zo simpel is het allemaal niet. Maar er is een dag, dat de maat van boosheid en slechtheid vol is. Dan begint er een periode van oordelen over de wereld te komen. Steeds is er een pauze om te zien of de mensheid zich zal bekeren en terug zal keren tot God. Maar als dat niet gebeurt, dan komt er weer een oordeel. Velen zullen sterven, helaas.

Wat zijn het voor mensen, die die boze geesten aanbidden? Je zou snel denken aan de poppenkast van voodoo of andere vreemde spiritistische praktijken en voor een deel zal dat ook wel zo zijn. Maar alles wordt een ‘boze geest’, als je je aan die egoïstische begeerten uitlevert. En zo’n geest wordt gesymboliseerd door iets concreets. Bijvoorbeeld hebzucht is de geestelijke dimensie, concreet in alleen maar oog hebben voor veel bezit of geld. Zo kun je een aardig rijtje maken. Wat aanbidden mensen? Boze geesten verslinden tenslotte hun dienaren. Meestal begint het klein, men kan iets niet in de hand houden, tenslotte neemt het je helemaal, dan heb je geen oog meer voor iets anders of andere waarden; je ‘aanbidt’ dan een boze geest. Want die obsessie heerst over die persoon.

- Moorden: denk ook aan economische moord met b.v. flitskapitaal; of shareholdersvalue die duizenden mensen ontslaat zonder sociaal plan.
- Toverijen: denk ook aan de leugens van p.r., de macht van spindoctors, manipulatie van de publieke opinie, etc.
- Hoererij: je hebt geen zakenethiek of morele grenzen om maar geld te kunnen verdienen. Het betekent ook dat je je partner of zakenpartners niet trouw bent. Verraad, zwendel, alles moet kunnen.
- Dieverijen: denk ook aan allerlei vormen van oplichting, fraude, roven d.m.v. optie-regelingen, enz.
- Recht, gerechtigheid, trouw, zorg zijn geen leidende principes meer.

Terug naar het bidden. En wat aanbid jij?

Hoofdstuk 246: Je ziet ze vliegen

“En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen, die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie; en hij zei met luide stem: Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen, en aanbidt Hem, die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.”
(Openb. 14:6-7)

Ook nu al klinkt de oproep: aanbidt God. Er zijn geen andere goden. Het is opmerkelijk, dat er een relatie wordt gelegd met de schepping: als je dat allemaal bekijkt, kun je alleen maar tot de conclusie komen, dat er een schepper is (zie b.v. ook Rom. 1:18-23). Iedere objectieve wetenschapper zal zeggen, dat voor evolutie nooit een bewijs gevonden is. Feitelijk is evolutie een veel absurder geloof, dan te geloven in een Schepper. Maar ja, als er een schepper is, hebben wij ook verantwoordelijkheid af te leggen van alles, want we zijn dan niets anders dan rentmeesters. Maar zelfs de gedachte hieraan wordt door de ‘autonome’ mens verworpen. Stel je eens voor, dat er een God is, wat een onzin, we zijn de duistere middeleeuwen toch voorbij...? Wie in God gelooft en tot Hem bidt, ziet ze vliegen. Er is een dag, dat deze bewust blinde mensen geconfronteerd worden met de oproep om God te erkennen, want oordeel komt.

Hoofdstuk 247: Dit moet je niet aanbidden

In die eindtijd, waarover het boek Openbaring spreekt, kan ook een valse god aanbeden worden. Er is een 'beest', een anti-christ, deze heeft wereldmacht gegrepen. Hij claimt een soort messias te zijn. Zijn volgelingen hebben een soort merkteken en niemand kan kopen of verkopen zonder dat merkteken. Degenen, die dat merkteken accepteren, aanbidden feitelijk hun leider. Een engel voorspelt (Openb. 14:9-11), dat al die volgelingen (dat zijn aanbidders) van dit beest (die onmenselijke dingen doet) een vreselijk oordeel zullen krijgen:

“En zij hebben geen rust (pijniging), dag en nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt.” (Openb. 14:11)

Let op, dat volgeling van iets of iemand zijn, wordt gerangschikt onder het hoofdstuk aanbidden c.q. bidden. Een goed uitgangspunt om jezelf te onderzoeken: volg je iets, iemand, trends na... en wat zijn de gevolgen daarvan? Weet je zeker, dat God no.1 is en niet die persoon, dat iets, trends?

Hoofdstuk 248: Het grootste en massaalste gebed

“En ik zag... de overwinnaars van het beest... met de citers Gods. En zij zingen het lied van Mozes, de knecht Gods, en het lied van het Lam, zeggende: Groot en wonderbaar zijn uw werken, Here God, Almachtige; rechtvaardig en waarachtig zijn uw wegen, Gij, Koning der volkeren! Wie zou niet vrezen, Here en uw naam niet verheerlijken? Immers, Gij alleen zijt heilig. Want alle volken zullen komen en zullen voor U nedervallen in aanbidding, omdat uw gerichten openbaar zijn geworden.” (Openb. 15:3-4)

Deze enorme menigte zingt feitelijk een gebed, ze aanbidden God. Op dit soort bijbelverzen is het volksgeloof gebaseerd, dat we allemaal na onze dood op wolkjes zitten met harpjes in de hand tot in eeuwigheid te zingen. Dat is evenwel niet zo en voor heel wat mensen is dit een opluchting. Dat we met zijn allen dit gebed zingen komt een keer voor. We zijn geroepen om ‘met Christus te regeren’, dus dat gaat alle tijd en eeuwigheid kosten. Maar er zijn momenten, zoals hierboven, dat we met zijn allen tot God bidden, Hem aanbidden en in dit geval zelfs met begeleiding.

Hoofdstuk 249: Geen klaaggebed meer

Als de eindafrekening met de anti-christ, slechte mensen, enz. gebeurd is, komt er een 'nieuwe hemel en een nieuwe aarde'. Er is een schitterende nieuwe stad: het nieuwe Jeruzalem, een enorm kunstwerk, alle gelovigen mogen daar zijn. Hieronder zijn mensen met grote trauma's. Het is heel bijzonder, hoe God aandacht heeft voor dezen:

“Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij, die op de troon gezeten is, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw.”

(Openb. 21:3-5)

Niets is zo gewoon en zo menselijk als onze klaaggebeden. Zelfs dit mag een einde krijgen in dit slotscenario. Hoe prachtig, gevoelig, teder beantwoordt God alle ellende, die de mensen overkomen is. Eindelijk rust, eindelijk vrede, eindelijk recht, eindelijk troost.

Hoofdstuk 250: Vereren, een eeuwig gebed

Dat nieuwe Jeruzalem, Gods fantastische hoofdstad van die nieuwe hemel en nieuwe aarde, is de plek waar wij zullen zijn.

“En zijn dienstknechten zullen Hem (daar) vereren, en zij zullen zijn aangezicht zien en zijn naam zal op hun voorhoofden zijn... de Here God zal hen verlichten en zij zullen als koningen heersen tot in alle eeuwigheid.” (Openb. 22:3b-5)

Vereren, ook een vorm van bidden. Wat is vereren? Dat is, als je wat je vereert, als hoogste ziet; je hebt er respect en ontzag voor; je volgt en hoogacht, wat je vereert. Wie je vereert blijkt in je daden. En hier is dat laatste van groot belang, daar wij ‘als koningen zullen heersen tot in eeuwigheid’. God vereren wij en wij zijn zijn dienstknechten.

Hoofdstuk 25 I: Slotgebed

Aan het slot van de Openbaring van Johannes vind je het volgende bijbelvers:

“Hij (Jezus), die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig” en Johannes, die alles netjes opgeschreven heeft, beantwoordt deze belofte van God met het volgende, korte gebed: *“Amen, kom, Here Jezus!”* (Openb. 22:20)

In dit leven kun je je over heel zaken en situaties veel zorgen maken en vaak terecht. God roept ons op om in ons handelen en wandelen als volgelingen van Jezus voort te gaan en zo worden wij een lichtend licht en een zoutend zout. Waar? Op ieder terrein van het leven, maatschappij, economie, politiek, kerk, enz. Ook al werken wij in het hier en nu aan Zijn koninkrijk, het zal hier nooit perfect zijn en worden. Dat volmaakte rijk zal tenslotte door de Heer zelf gevestigd worden. Je kijkt wel eens verlangend naar dat rijk, met de Heer als baas; want er gebeurt soms zoveel ellendigs om je heen. Dan mogen wij verzuchten hetzelfde finale gebed uit de bijbel: “Kom, Here Jezus”.

Hoofdstuk 252: En nu verder

a. De Psalmen

Als je al deze hoofdstukjes over gebed in praktijk hebt gebracht, dan raad ik je aan om de Psalmen te gaan lezen. Begin met psalm 1 en lees iedere dag een psalm. Maak aantekeningen wat je opvalt over de vorm van aanbedding, gebed, aanroepen, spreken, roepen, klagen, verzuchten, enz, enz. Het herkennen van al die emoties en situaties zal je gebedsleven en je leven met anderen zeer verrijken. Het leert je empathie; het leert je ook, dat er soms geen simpele oplossingen zijn.

b. Discipelschap

Vanuit gebed kom je tot discipelschap. Je gaat de Heer, Jezus de Christus, navolgen. Je gaat het in praktijk brengen.

Een nuttig boekje over discipelschap is "OP WEG". (Dat kun je ook bij Continental Sound, postbus 81065, 3009 GB Rotterdam bestellen)

c. De boodschap

Als discipel is het ook goed je te verdiepen in de boodschap en bedoelingen van Jezus Christus.

Jezus sprak steeds over het Koninkrijk van God. Wat betekent dit? Je vindt dat volledig uitgewerkt in 2 boekjes: 'Het Koninkrijk van daadkracht' en 'Het Koninkrijk van gerechtigheid'. Beide ook bij Continental Sound (Postbus 81065, 3009 GB Rotterdam) te bestellen.

d. De gelijkenissen

Jezus bracht zijn boodschap vaak in de vorm van vertellingen, gelijkenissen. Als je je daarin wilt verdiepen, moet je eens lezen het boekje 'Megastories'. (Ook te bestellen bij Continental Sound)

e. Lofprijzing

Gebed brengt je ook, eigenlijk vanzelf, bij lofprijzing en aanbedding. Wil je je hierop oriënteren, dan raden wij je aan te lezen: 'Worship', geschreven door Graham Kendrick en ook een recent boek van Leen La Rivière: LOFPRIJZING en AANBIDDERS (ook te bestellen bij Continental Sound)

f. Persoonlijk gesprek

Wil je naar aanleiding van dit boek gewoon eens praten of schrijven, dan kan dat. Leen La Rivière, Postbus 81065, 3009 GB Rotterdam, tel.010-4212592, e-mail: info@continentalart.org

ACHTERKANT

Bidden is praten met God. Maar hoe doe je dat?

Alle vormen en situaties uit de Bijbel, die met gebed te maken hebben, vind je in dit boekje. Deze praktische studies helpen in het leven van alledag. Want we zijn op weg. En op weg zijn er allerlei gesprekken en zeker met de Persoon, die wij volgen: de Heer.

Schrijver van dit boekje is Leen La Rivière, bekend van talloze initiatieven op creatief, kerkelijk en cultureel terrein (o.a. Continental Singers, Christian Artists, CNV-Kunstenbond, 20 boekpublicaties, Jaarboek Expressie, enz.). Als practiserend gelovige put hij uit een dikke 40 jaar persoonlijke ervaring, spreken met God en naar Hem luisteren.

Hij bestuurt een aantal christelijke organisaties en instellingen. Tevens is hij bestuurslid van de vakcentrale CNV.